

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE

se primesc în biroul administrației (stradă Poplăcii nr. 15).

Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani: și timbru de 60 bani

Școalele populare.

S'a încheiat anul școlar curent aproape la toate școalele populare de prin comune. S'a sfârșit școala, unde mlădițelor fragede li-se dau cele dintâi învățături în limba mamei și de unde copiii încep a-și câștiga iubirea către limbă, națiune și patria lor. Aceste așezăminte sânt neprețuit de folositoare, sânt o comoară scumpă pentru noi care ne duc la limanul cel adevărat și ne arată calea spre fericire. Și fiind aceste foculare unice de acest fel, trebuie să le ocrotim cu toată tăria, să jertfim tot ce avem mai scump pentru susținerea lor. Durere însă, că avem multe comune de ale noastre, cari din pricina așa zisei sărăcii, nu au și nu vor să susțină școală confesională, ci se lasă să se facă ocărmuirea școale, unde tinerimii i-se dă învățatură în o limbă necunoscută, străină pentru ea.

Avem apoi mai multe comune, cari nu vor să asigure leafa învățătorului, ci cer întregire dela stat.

Nu-i vorba, cei dela cârmă sânt atât de >drăguți< față de noi, încât ne ridică — dacă am cere — în toate comunele școale și ne dau ajutoare la întregirea lefei învățătorului și se bucură chiar, când cerem așa ceva dela ei.

Să nu creadă însă cineva, că banii pentru școalele înființate de ei, ori cei-ce ni-i dau la întregirea salariului învățătorilor, îi dau din buzunarele lor. Nici vorba, tot noi îi plătim! Bietul țeran poartă toate cheltuelile, căci nu de giaba ne ridică darea în fiecare an cu zecile

de mii. Ear' atunci de ce să lăsăm să ne înființeze ei școale? De ce să ne dăm copiii nostri în creștere la străini?

Dar' cu atât mai puțin e iertat numai să creadă cineva, că prin înființare de școale nu urmăresc cei dela cârmă anumite scopuri.

Da, ei urmăresc anumite scopuri, că acum adecă după-ce ne-a scos cu totul din dieta țării, de pe la judecătorii și celelalte deregătorii, voesc să pună mâna și pe școalele noastre confesionale, să ne pună ei învățători de ai lor, cari să învețe numai limba maghiară, ca astfel să-și poată ajunge mai curând mârșavul lor scop de a ne maghiarisa.

Numai cât bine să-și o însemneze cârmăcii dela putere, că deși am suferit toate batjocurile ce ei ni-le-au creat, deși am fost și sântem apesați cu fel și fel de nevoi și prigoniri, ne-am păstrat și vom păstra-o și de aci înainte cu credință și scumpătate limba și vechile noastre așezăminte și ori-câte legi apăsătoare vor mai croi asupra noastră, noi tot Români vom rămâne și la nici o întâmplare nu ne vom maghiarisa.

Legea croită asupra școalelor ne-maghiare e așa făcută, că dacă guvernul dă, la întregirea lefei învățătorului, un ajutor de peste 60 fl., are guvernul dreptul de a se amesteca în afacerile acelei școale, a pune învățători după placul lui, ba chiar pretinde ca limba de propunere să fie cea maghiară.

Ce ar fi mai trist pentru noi Români, decât lăsându-ne copilașii nostri, ca încă înainte de a ști ceti și scrie în dulcea noastră limbă, în prima lor dezvoltare, să fie spoiți cu o cultură străină, contrară interesului și neamului lor? Așa

cred că nimic nu ne-am pute închipui mai trist și mai deprimător. Și de aceea ne-am ținut de datorință să vă facem luători aminte ca să vă îngrijiți de școalele populare, să nu le lăsați pe mâni străine, ci să jertfiți totul pentru susținerea lor, căci responsabili sunteți pentru ele înaintea lui Dumnezeu și a omenimii. Unde nu sânt, sîrguiți-vă și faceți, dar' ajutor dela guvern să nu cereți, ci să stați departe de el, ca de un iucru rău, care multe necazuri poate să aducă asupra noastră.

Dorel.

Dela Ligă. Comitetul Ligei s'a întrunit Sâmbătă seara în localul din Strada Nouă, pentru a discuta asupra măsurilor ce sânt de luat pentru a da o nouă direcție Ligei. S'a ales și o comisiune de trei, cu misiunea de a merge la Sinaia, la dl V. A. Urechii, puțin cam bolnav, spre a-l ruga să reîntre cu activitate în luptă. Dl Urechii a făgăduit, că la viitoarea ședință a comitetului, care s'a ținut Joi, d-sa va fi de față. În ședința aceasta comitetul a hotărât în mod definitiv programul viitoarei sale lucrări.

Legea despre colonizare. Se scrie dela Budapesta, că proiectul de lege despre regularea colonisărilor e terminat și că ministrul de agricultură îl va prezenta dietei maghiare imediat după deschiderea sesiunii viitoare. Legea e compusă pe baza rezultatelor eșite din ancheta ce o convocase ministrul de resort la timpul seu. Va să zică, pe baza vederilor lui Beksics, Bartha Miklós etc. Are să și fie un lucru bun, nu-i vorba!

FOITA.

Cântec bătrânesc.

De pe valea Hășdăți

(Din Muierău).

Cules de Stefan Aruncuteanu, învățător.

Frunză verde lemn uscat
Nu de mult când-va ntr'un sat
Tinăr fecior s'a-nsurat
Mândră navastă-a luat.
O lua Duminică,
Trăi Lunia și Marția,
Când era Miercuri seara
El carte căci căpeta,
Carte dela-mpărăție
Să plece la cătanie,
Venî carte mpărătească
Numai decât să pornească.
El prinse a se găta,
Mândra prinse-a suspina
Și din gură-a cuvânta
Că de el nu s'a lăsa.

El măicuță-sa-i zicea:
Maică măiculeana mea,
Grijește-mi nevasta mea
Tot cu turtă și cu miere
Doară ea de-acî n'a mere,
Tot cu turtă și cu vin
Doar' va ședă până vin.
Maică-sa din graiu grăi:
Eu nevasta ți-oi grijă,
Apă rece nu va bea
Soarele nu-l va vedea,
Pită caldă n'a mânca,
Iarbă verde n'a călca.

Căteaua de soacră-sa
Cătră noră-așa zicea:
O draga mea, nora mea,
De când Ioan te-a luat
În casă n'ai măturat,
Vasele nu le-ai spălat.
Luă nora mătura
Și-n casă că mătura,
Soacră-sa din graiu grăia:
Tinda nu o-ai măturat,

Nici tinda nici cămăra,
Nici pivnița de-a strânga,
Luă nora mătura
Să măture pivnița,
Soacră-sa acolo-ncuia.
Trece astăzi, trece mâne,
Nu-i dă apă, nu-i dă pâne.
Ea prinse a suspina
Și din gură-a cuvânta:
O dragul meu, soțul meu,
Mergeai calea jumătate
Ajunge-te-ar dor de moarte.
Nici trei zile nu trecea
Până Ion se-nturna
Și-n casă că se băga
Cătră maică-sa zicea:
Maică măiculeana mea
Unde mi nevasta mea?
Maică-sa din graiu grăia:
De când tu de-acî te-ai dus
Ea la maică-sa s'a dus.

El la soacră-sa mergea
Și din gură cuvânta:

Convocarea parlamentului.

O foaie guvernamentală scrie, că kosuthiștii adună subscrierile necesare de deputați, pentru-ca să poată cere convocarea parlamentului maghiar în sesiune extraordinară. Motivul ar fi, căsătorie morganică a moștenitorului de tron *Francisc Ferdinand*, dela care sfătoșii nostri eghemoni nu pot să lipsească, dat fiind că au constatat chiar și rapoarturi de nemotenie între ei și — mireasă.

DIN LUME.**Din China.**

Pe când în Africa lupta între Buri și Englezi se reduce acum la mici hărțueli, în China lucrurile se încurcă grozav. Zilele aceste telegramele au adus o știre uimitoare. Anume trimisul Germaniei pe lângă curtea din Peking, cu numele *Ketteler*, a fost ucis de Boxeri în Peking. Această întâmplare a făcut sânge rău în Europa.

Baronul *Ketteler* a servit mai mulți ani ca dragoman (tălmăciu) în Peking, ear' anul trecut a fost numit ambasador. Vorbind foarte bine chinezește, ceialalți ambasadori l-au însărcinat să facă o reprezentație în Kungli-jamen. El a plecat călare și fără escortă. Pe cale i-au eșit înainte Boxeri, cari l-au atacat și ucis. Dragomanul *Kordes*, care era cu *Ketteler*, a scăpat cu fuga, dar' a fost rănit.

Știrea despre uciderea lui *Ketteler* a produs o vie agitație în cercurile diplomatice din Europa. Puterile vor păși acum cu mare energie față de China. Astfel putem zice, că războiul cu China, deși nu e declarat, s'a început.

Aceasta se vede și din vorbirea împăratului Germaniei, ținuta cătră soldații, ce au pornit zilele aceste în China. Germania, care după dreptul popoarelor a fost greu vătămăta prin uciderea lui *Ketteler*, acum se va pune în fruntea celorlalte puteri, cerând satisfacție dela Chinezi. Împăratul a zis, că nu se va odihni, până-ce nu vor falfăi steagurile puterilor pe zidurile Peking-ului, dictând ele pacea.

Știrile mai noue sânt următoarele:

Berlin, 2 Iulie n.

Comandantul escadrei germane din Taku confirmă uciderea lui *Ketteler*, apoi adaugă: Partea chineză a Peking-ului a fost incendiată. În afară de Peking se află 30.000 de soldați chinezi. Se zice, că veduva împărăteasă a fugit din capitală.

Londra, 2 Iulie n.

Ziarele de aici sânt informate din Shanghai, că în Peking ar fi sosit multe trupe internaționale, după-ce au bătut trupele împărătești, împreunate cu Boxerii.

Londra, 2 Iulie n.

»Daily Telegraph« anunță din Shanghai, că prințul *Tuan* e stăpân pe situație în Peking. Împăratul și veduva împărăteasă stau sub influența lui.

Berlin, 2 Iulie n.

Se așteaptă cu mare încordare decisiunea guvernului. Conte *Bilow* a renunțat la concediu, nici împăratul nu va face călătoria proiectată în părțile nordice. Se crede, că va fi de lipsă a se conchema reichstag-ul în sesiune extraordinară.

Londra, 2 Iulie n.

Lui »Times« i-se depeșează din Iokohama, că cercurile politice din Japonia se tem de o conflagrațiune între puteri. Atitudinea Angliei inspiră îngrijiri.

SCRISORI.**O comună harnică.**

Bistrița, la 23 Iunie 1900.

Comuna română mărginasă *Cusma* (poreclită și »Baloșa«) așezată sub poalele unui munte din comitatul Bistrița-Năsăud, aproape de orașul Bistrița, constă din 100—140 numere, între cari și vre-o 15—20 familii săsești. Această comună, fostă iobăgească, după revoluția din 48/49 a rămas atât de săracă, încât timp de 20—30 ani au dus lipsă de pământ și pășune pentru ținerea vitelor de prăsilă, trăind și susținându-se numai din padurărit și arderea de cărbuni, a trebuit să se lupte cu cele mai mari ne-

ajunsuri. Fiindcă timpul a adus cu sine că fostul domn proprietar din această comună în lipsă de brațe românești da mereu tot înderēt ca racul, — prin anul 1880—1885 a fost silit să vëndă din moșia sa aflătoare pe hotarul comunei *Cusma* 400 jugere pădure și pășune cu un preț de 10.000 fl. tocmai fostilor sei iobagi din *Cusma*. Suma aceasta destul de însemnată harnicii nostri fosti iobagi din *Cusma* au și plătit-o în timp destul de scurt, și cei mai mulți aproape numai din cărbunărit și neguțătorie de lemne.

Vězând harnicii Români că prin câștigarea acestui considerabil teritor de pășune, nu numai că au fost ajutați la ținerea și creșterea vitelor de prăsilă, fără au scăpat și din ghiarele fostului domn proprietar, care până acuma închizându-le de multe-ori vitele îi globia mai mult ca cât era vita vrednică, — intru atâta s'au avântat și insuflețit, încât în anul 1894/95, cu întervenirea domnului avocat Dr. Ciuta din Bistrița, au cumpărat întreaga avere a fostului domn aflătoare pe hotarul *Cusmei* cu un preț de 45.000 fl. Fostul domn a rămas numai cu curtea din sat, care acum încă e făcută de vëndare.

Fiindcă în sunetul art. de lege nr. XIX. din anul 1898 toate pădurile fostilor iobagi din țeară, atât cumpărate cât și câștigate prin procesele urbariale sau pe altă cale, sânt supuse administrației de stat, prin urmare și pădurile fostilor iobagi din *Cusma* trebuia încă în anul trecut luate sub administrația de stat. Români din *Cusma*, deși cum am zis mai sus sânt fără conducători cu carte, și cu acest prilej au fost isteți, așa că atât pădurile cumpărate, cât și locurile pleșuve (kopár területek) și alte teritoare și-le-au scăpat ca prin minune din ghiarele statului, ear' locurile de pădure supuse de mai mult timp legilor silvanale și exploatate încă din timpurile vechi în mod neregulat, intru atât de frumos și-le-au pădurărit și plantat cu brazi și molizi, încât în zilele trecute eșind directorul silvanal din Bistrița la fața locului și-a exprimat cea mai profundă mulțumită față cu Români din *Cusma* și după-cum se poate presupune, poate ca vor fi premiați din partea statului pentru acest succes de pădurărit.

Soacră soacră, draga mea,
N'ai vėzut nevasta mea?
Soacră-sa așa-i zicea:
Ioane, de când o-ai dus
Pita nu 'mi-o a mâncat,
Pragul nu 'mi-l-a călcat.

El la maică-sa s'a dus.
Maică măiculeana mea
Ce 'mi-ai făcut nevasta?
Spune-mi unde mi mândra,
Nu mă purta cu vorba
Si-mi amărești inima.
Dragul mării puiule,
Cofa 'n mână a luat
La fântână-a alergat,
S'a dus la fântâna rece
De dorul tēu sē se 'nece,
La fântâna cea rotundă
Unde-i apa mai afundă.
El cofa că a luat
La fântână a alergat,
Apa toată a țipat
Nici aci n'o a aflat,

Acasă la maica mersă
Scărbit cu inima arsă.
Maică măiculeana mea
Ce 'mi-ai făcut nevasta?
Dragul mării puiule,
Nevasta ta a murit.
Maică măiculeana mea,
Hai arată-mi mormēntul
Sē-mi mai stimpēr sufletul,
Vin arată-mi gropița
Sē-mi stimpēr eu inima.
Dragul mării puiule,
De când o am îngropat
Multe ploi că au plouat.
Mormēntul s'a astupat,
Multe vėnturi au bătut
Pe mormēnt iarbă-a crescut.
El din gură-a cuvēntat:
Adă-mi maică cheile
Sē-mi descuiu cămările
Sē-mi vėd bunătățile.
Eu cheile 'ți-le-oi da,
Da-n pivnița de-a stânga
Acolo nu te băga,

Că-i boala și te-a mânca.
Adă-mi maică cheița
Sē-mi deschid eu pivnița,
Că mi acolo mândra.
În pivnița se băga
Și pe mândra și-o afla
Cu fața cătră părete,
Cu gura arsă de sete,
Cu fața cătră pământ,
Cu pēr galbin despletit,
Cu lacrimi până-n pământ
Numa-atunci a fost murit.
El din gură cuvēnta:
Maică măiculeana mea,
Taie pânză din trei coți
Și ne-'ngroapă ca pe soți,
Taie pânză din trei lați
Și ne-'ngroapă ca pe frați.
Păgâna de mamă-sa
Pe el că 'mi-l îngropa
În cornul bisericii
Unde cântă diecii,
Pe noru-sa o-a îngropat
Din afară lângă gard,

Deși în această comună fără conducători cu carte, învățământul în școala confesională mai mult ca de 20 ani s'a împlinit prin un rezervist fost gendarm fără învățături preparandiale, totuși tineretul român din această comună știe destul de bine scrie și ceti, și o mulțime de copii din aceasta harnică comună românească se află și în școlile din Năsăud. Eată ce pot face oamenii harnici.

Codreanu.

Esamene.

In Năsăud.

Ca președinte al scaunului școlastic dela școala fundațională poporală elementară de băieți și fetețe din Năsăud, am luat parte la ținerea esamenului public cu finea anului școlar 1899/900.

Esamenul s'a început în 19 Iunie a. c. dela 8 ore a. m. și a durat până la 12 ore a. m. cu cele patru clase de băieți, fiind în clasa I-ă ca învățator *Georgiu Mihalca*, în clasa a II-a *Ignațiu Seni*, în clasa a III-a *Nicolae Catarig* și în clasa a IV-a directorul *Clement Grivase*.

Dela 2 până 1/2, 6 ore p. m. s'au ținut esamenele cu cele 6 clase de fetețe, fiind învățătoare în clasa I-ă doamna *Corneția L. Pop*, în clasa II. și a III-a *Antoniu Hangea* și în clasele IV. V. și VI. *Macedon Linul*.

Răspunsurile bune și lămurite ale băieților și băietelor au dovedit că ei au consumat cu pricepere materialul propus în toate obiectele.

Declamările au fost făcute cu claritate și precisiune, asemenea cântările au produs în publicul ascultător un adânc simțământ.

Lucrurile de mână au fost espuse în număr foarte mare și în deosebite soiuri, ce a deșteptat interes și plăcere în public.

În 20 Iunie a. c. după participare la biserică s'a ținut esamen din gimnastică prin învățatorul *Antoniu Hangea*, — și în fine cetindu-se prin fiecare învățator clasificățiunile elevilor s'a încheiat anul școlastic în mod sârbătoresc, la care încă a fost de față un public foarte numeros.

Privind la rezultatul esamenului dela finea acestui an 'mi-am câștigat convingerea, că acest rezultat strălucit se datorește abnegațiunii și silinței stăruitoare a doamnei învățătoare și tuturor domnilor învățatori dela această școală, cari fără excepțiune au dovedit că se află la înălțimea chemării lor.

Macedon Grigorită,
președ. scaunului școlar.

In Ponorel.

În parochia gr.-or. *Ponorel* s'a ținut esamenul în 7/20 Maiu, sub presiul dlui protopop *Romul Furduiu*, prin învățatorul *George Bodea*, cleric absolut.

Dînsul poate fi între cei dintâi învățatori buni în ori-ce parochie, dovedit lucru fiind din răspunsurile auzite din gura pruncilor cari au cercetat regulat școala. Am răsfoit catalogul de absenții și m'am incredințat că numai 4 au cercetat regulat școala din 80 de prunci; — de față la esamen au fost 12. — Cu durere trebuie să mărturisesc, că încă nu a pătuns folosul școlii în inima conducătorilor sau mai bine zis au decăzut față de cum era mai nainte.

Ca începător în cariera aceasta grea învățătorul *George Bodea* se nu despreze, ci înainte cu curaj, numai 'i-aș recomanda, că cât timp va fi în acest post, se nu facă vacanții, din sârbătorile încă necunoscute pentru școala noastră precum a fost în 13/25 și 14/26 Dec. a. tr., se nu mai dea ascultare, sfaturilor chiar dacă aceste ar veni și din partea mai marilor sătești, precum cred că s'a întemplat.

Asistentul.

In Monio.

Mercuri, în 7 Iunie s'a ținut esamenul în comuna mică *Monio* (protopopiatul *Bocea-montană*) la școala gr.-or. română, fiind president dl protopop *M. Popovici* și dl *Stefan Albu* comisar.

Comisiunea a sosit în comună pe la orele 2 d. a., dar' spre mirarea dlui protopop nu se vedea măcar un om spre a lua parte la esamenul scumpilor lor copilași. Numai judele *I. Ciula* și mai 2 poporeni de rînd și adm. parochial *Groza Capețian* erau la școală. Causa e că învățătorul *Nicolae Ion* prin purtarea lui față de poporeni 'i-a desgustat cu totul.

Esamenul a reușit de tot slab, deși dl comisar *Albu* își da multă silință a

aduce răspunsurile școlariilor la îndestulirea dlui protopop, care cu multă uimire asculta la fragedele mlădițe, cari din vina dlui învățător puțină înaintare au făcut. Dînsul își lasă adese-ori orele de prelegere, petrecînd în alte poște ale sufletului.

Unul din cei de față.

In Cireșa.

În 17 Iunie a. c. n. s'a ținut esamenul cu băieții dela școala română din *Cireșa-Zăvoi*, cu care prilej învățătorul nostru *Mihail Bobiș* dovedî din destul că cu drept cuvînt fi compete numele de 'dascăl'. Încă în ziua premergătoare întreagă zidirea școlară, adusă la bunăstare tot prin stăruința numitului învățător — îmbracă haina de sârbătoare fiind atît din lăuntru, cât și la intrare împodobită cu o mulțime de cununi de flori și frunze de stejar. Fiind esamenul în zi de Duminecă, s'a făcut sfânta liturgie, la care corul compus din băieți și fete tot de cătră numitul învățător cântă cu multă măiestrie. Dela biserică tot poporul s'a dus la esamen, așa că școala altcum destul de mare nu 'i-a putut cuprinde pe toți, ci o mare parte au trebuit să asculte din coridor și pe la ferestri. Răspunsurile elevilor au pus în uimire pe toți. Îți era mai mare dragul să ascuți pe băieții și fetețele noastre răspunzînd la toate întrebările cu o precisiune rară. Culmea frumșeții acestui esamen însă o a făcut cântările și declamațiunile, — s'au cântat: 'Latina gîntă', 'Peneș curcanul', 'Ciobanul' și altele. La sfîrșit părinții cu lacrimi în ochi mulțumiau dlui învățător, pentru osteneala ce 'și-a dat întru deșteptarea și luminarea micuților copilași, pentru-ce asemenea și senatul școlar 'i-a exprimat mulțumită protocolară.

Am avut un esamen cum rar se pot vedea și cum la noi nu a fost niciodată. Recunoștință se cuvine deci harnicului învățător, dar' totodată îl și rugăm ca și în viitor să se ne facă părtași de asemenea bucurii, lucrînd și mai departe cu aceeași rîvnă la luminarea neamului din al cărui sîn a eșit și fie incredințat că poporul din *Cireșa-Zăvoi* îi va fi mulțumitor totdeauna.

Un părinte.

Și din el că a crescut,

A crescut un rugulaș,

Și din ea că a crescut

A crescut o ruge plină.

Rugulașul se 'ntinsese

Și rugea o cuprinsese.

Căteaua de soacră-sa

A tăiat și mlădița

Ca să se uște rugea.

Din Sibiu.

Culese de L. R. Prașca jun.

Măierită măiereană,

Țucu-ți ochii și o sprânceană,

Te-aș iubi și te-aș lăsa

Nu mă lasă inima.

Măi badiță măierene

Tună 'n casă nu te teme,

Că de cine te-ai temut

L-o luat dracu de mult.

Măi badiță badiu meu

Vino pe la fâgădău

Să te țin cu mere, pere

Și cu buze subțirele.

Bate vîntule încet

Să mă duc pân' la Nucet,

Unde am mai fost odată

Să-mi ved mândra măritată.

Dela mine-a doua casă

Șede-o vecină frumoasă,

Aș iubi-o dar' n'o pociu

Că 'mi-se poartă cu conciu:

Și conciu-'i înșelător

Se duce când și mai dor.

Lasă-mă măicuță 'n pace

Să iubesc ce mie-'mi place,

Dar' maica nu m'a lăsat

Tare rău m'o 'nștrăinat,

C'am plecat pe la oraș

Să iubesc un coconaș

Coconaș cu bani la pungă

Să fiu tot în voe bună.

Frunză verde de pe rîț

Mândro tare te-am urit,

Nu știu Doamne cum aș face,

De tine a mă desface,

M'aș desface dar' nu pot

Că-s legat de-un fir de tort,

Firul fost-a descântat

Că de tine m'a legat

M'a legat să fiu legat,

De tin' să nu mă despart.

GLUME.

Advocatul: (cătră un tâlhar pe care 'l-a mântuit de pedeapsă. Acuma, când ești eliberat spune-mi drept, furat-ai banii ori nu 'i-ai furat?

Tâlharul: Să-ți spun drept, domnule avocat, mai înainte de apărarea d-tale știam de bună-seamă că am furat banii, dar' acuma după-ce am ascultat tot ce ai spus d-ta nu-mi vine nici mie a crede că 'i-am furat.

În Sâmbăta-inf.

În 4 Iunie st. v. s'a ținut esamenul la școala noastră confesională gr.-or. din Sâmbăta-inferioară. La 2 ore p. m. vrednicul nostru preot Nicolae Clonța, trimis din partea dlui protopop al traectului Făgăraș, însoțit de doi domni învățatori au început esamenul care a ținut 3 ore. Au fost de față la acest frumos esamen și mulți oameni din popor; copiii și copilele au dat răspunsuri neașteptat de bune la toate întrebările. La sfârșitul esamenului dl preot Nicolae Clonța printr'o cuvântare frumoasă a mulțumit învățătorului Sebastian Stan pentru sîrguința dată și frumosul spor dovedit, deși în timpul cel mai potrivit al cercetării, școala a fost închisă 2 luni de zile din cauza boalei bubatului; dl părinte și dl învățator și-au luat răsplată din partea publicului prin un întreit se trăească! După această frumoasă cuvântare dl Nicolae Moisin a dat să se împărțească 14 felurite cărțile, ca premii copilelor și copiilor silitori.

Un asistent.

În Vlaicoveș.

În ziua a 6-a a unei Iunie st. v. s'a ținut esamenul în comuna noastră Vlaicoveș. Acum sînt 12 ani de când harnicul nostru învățator George Popovici este în comuna noastră și în tot anul a secerat numai laude și mulțumire generală. Esamenul din acest an însă a adus pe toți în uimire. De față au fost peste 80 școlari; nu a rămas unul care să nu fie fost întrebă, și să vezi minune, care de care răspundea mai bine.

Răspunsurile corecte și bune, curajul care-l avea fiecare școlar în fața unui număr foarte mare de oaspeți, dovedește dibăcia și hărnicia învățătorului, care întru adevăr e născut de a fi învățator.

Frumoasa vorbire a dlui comisar Traian Sintia către școlari și dl învățator dovedește, că comisiunea examinatoare a fost pe deplin mulțumită cu esamenul.

Ca oaspeți străini au fost: Domnii învățatori din Nicolinți: L. Manciu și P. Popovici, apoi O. Radulea, inv. în Ritișor. Bucuria tuturor poporenilor a fost nespuse de mare vîzînd că ceea-ce are omul mai scump pe lume, adică creșterea pruncilor se află sub conducerea unui învățator, carele e conștîu de chemarea-i sfîntă; dar' această bucurie o răstoarnă vestea, că harnicul și iubitul nostru învățator are de gînd să părăsească comuna noastră, și pentru-ce? De răul preotului.

Înainte de a veni dl inv. George Popovici, în decurs de câțiva ani am avut 6 învățatori, cari au trebuit ear' de răul preotului să părăsească comuna.

Acum avem un învățator, după-cum a zis însuși dl protopop: "Să fiți făloși Vlaicovicenii, că aveți așa brav învățator cu care puțini învățatori din diecesă se pot asemăna". Preotului însă din interese personale nici acesta nu e bun. Poporul fiind deplin mulțumit și mîndru avînd un astfel de învățator, i-a mărit leafa.

Chiar și pruncii sînt foarte intristați auzind că vrednicul lor crescător are de gînd să-i părăsească.

Dle învățator! De dragul pruncilor, dacă nu de dragul poporului care te iubește, retrageți hotărîrea de a ne părăsi. Sufere pentru binele nostru, că poate va da D-zeu ca răul să se curme.

Meilă Ureche,
epitrop primar.Alexă Rabor,
membru în comitet.**Abonați „Foaia Poporului“**

În cîrînd se împlinește jumătatea dîntîin a anului acestuia și „Foaia Poporului“ intră în a doua jumătate din anul al VIII-lea al vieții sale.

Credincioasă programului seu și menirii sale de a fi făclie luminătoare pentru talpa țării, pentru țeranul român, ea și va urmări mai departe scopul cu aceeași rîvnă, cu aceeași iubire și interesare pentru toate afacerile, pentru toate lipsele poporului nostru, ca și până acum.

Ea a trăit și a lucrat din toată inima pentru țeranul român și pentru oamenii dela țeară și tot astfel va lucra cu indoit zel și mai departe.

Cei-ce au cetit „Foaia Poporului“ și au avut-o în casă o știu pretui.

De aceea credem și nădejduim, că ei nu o vor lăsa să nu o aibă mai departe și în nădejdea aceasta deschidem nou abonament pentru „Foaia Poporului“ pe jumătatea a doua a anului curent.

Astfel venim a ruga pe onorații abonenți, ca nu numai să se grăbească a trimite în cîrînd prețul de abonament, dar' să și spună tuturor, cu cari se întîlnesc și dau în vorbă, ce este „Foaia Poporului“, cum și pentru cine se luptă ea. Apoi să-i îndemne a abona această foaie, de oare-ce pe lângă că e bună și făcută anume pentru popor, este și cea mai ieftină dintre foile românești.

Prețul va fi, ca și acum, anume:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe un an întreg 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.

Pentru România:

Pe un an întreg 10 lei.
Pe o jumătate de an 5 lei.

Pentru a pute ține bună rîndială, onorații abonenți, vechi și noi, sînt rugați a băga bine de seamă la următoarele:

Pe timp mai scurt nu putem primi abonamente, nici dela alt termen, decât dela începutul anului pe o jumătate de an, sau pe un an. Abonațiilor de până acum li se trimit deodată cu foaia și mandate postale (posta utalvány), cu adresa noastră tipărită și cu numărul sub care primesc foaia, scris gata pe margine, așa că trimițătorul nu are decât să-și scrie numele seu și cifrele la locurile cuvenite și să pună banii, dimpreună cu mandatul, la post.

Abonenții noi sînt rugați a-și scrie numele lor și al comunei foarte curat și cetet, însemnînd posta din urmă.

Administrațiunea

„Foi Poporului“.

Despre China.

— Țeara și locuitorii. — Puterea armată. — Locul războiului.

Împărăția chineză, față de care sînt interesate toate puterile mari europene, Japonia și Statele-Unite din America și care acum se ridică contra tuturor acestora, este, cum de obicei se știe, o împărăție de o estindere uriașă. Suprafața ei trece peste 11 milioane kilometri \square . Se compune din 3 părți de frunte, anume din *Mangiuria*, *China proprie*, împărțită în 18 provincie și *țările tributare*, cum sînt Mongolia, Tibetul etc.

Poporațiunea acestui uriaș teritor este foarte deasă. Sînt ținuturi în cari poporațiunea e mai deasă ca în Belgia, Anglia sau Lombardia. Numărul hotărît al locuitorilor nu se știe, căci datele oficiale chineze nu sînt sigure. Se crede însă, că numărul locuitorilor în China proprie este de 350 milioane, ear' în întreaga împărăție la 400 milioane.

În starea de acum însă nu hotărăște mult numărul mare al locuitorilor, ci organizația și puterea militară, de care pot să dispună Chinezii față de armatele statelor străine.

În China nu este serviciu militar obligator. Țeara e împărțită în 18 provincie mari, avînd fiecare câte un guvernator sau vicerege. Guvernatorilor li-se dă permisiunea de a încasa unele dări, din cari apoi sînt obligați a susține un număr anumit de soldați. Guvernatorul își alege comandantul, care apoi angajează oficerii și acestia adună numărul anumit de soldați, dîndu-le plată. Afară de aceste armate provinciale sînt trupele împărătești în Peking. Cu astfel de organizație, se înțelege, că puterea militară nu poate mult cumpeni față de oștile regulate europene.

Nu se știe hotărît nici numărul armatei chineze. Oficial se arată că China are 1 milion și 100 mii de soldați, dar' acest număr e numai pe hîrtie. Guvernatorii, mai cu seamă cei din provinciile mai depărtate de capitală, nu țin numărul recerut de soldați.

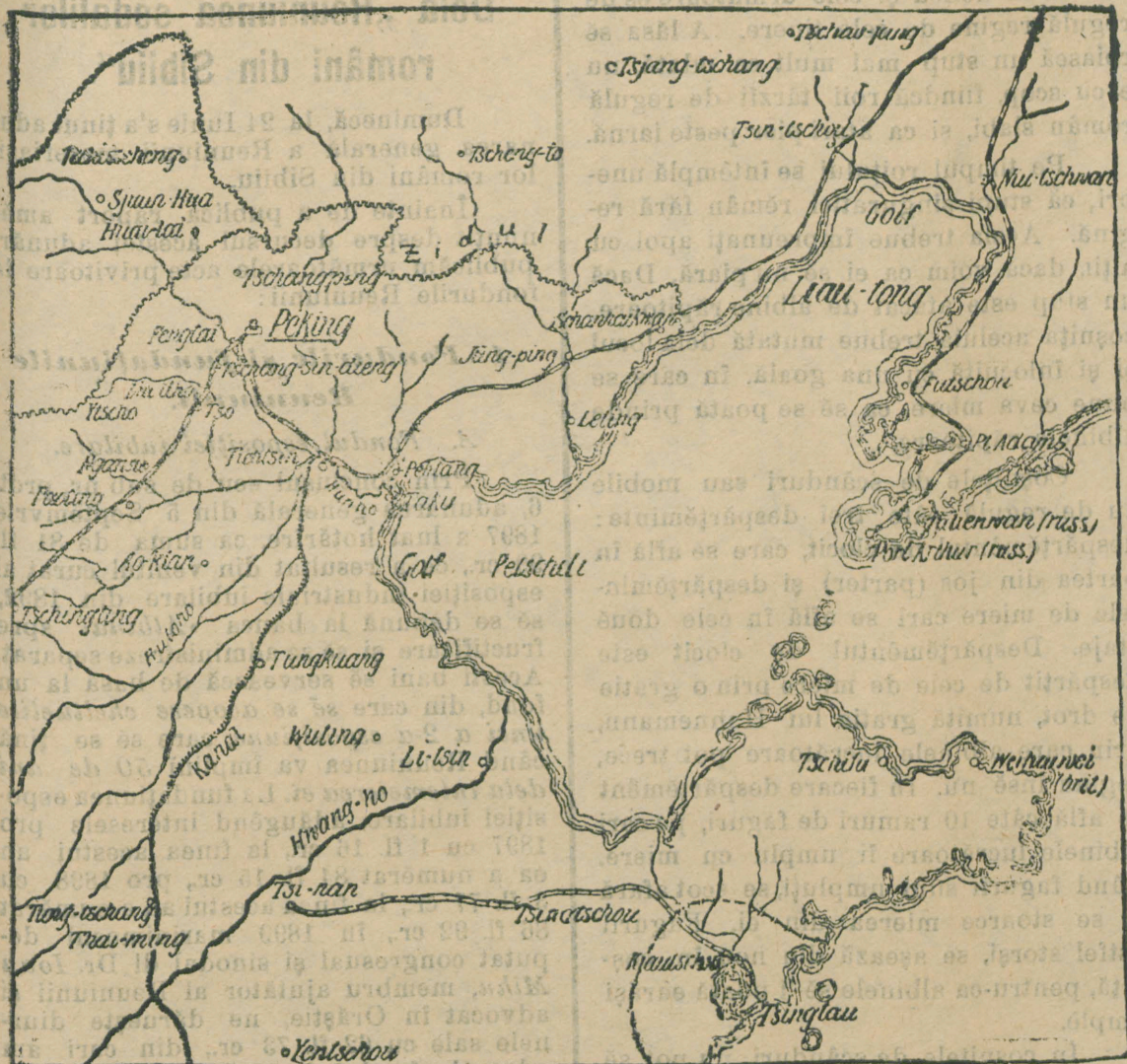
Dar pe lângă număr e de însemnătate și instrucția armatei. În privința aceasta oastea chineză stă slab. Din întreagă armata abia 15—20 mii soldați sînt înarmați și învățați europenește; ceialalți au arme vechi, și stau slab cu instrucția. În lăuntrul imperiului sînt soldați înarmați încă tot cu arcuiri și săgeți și numai tot al șeselea om capătă câte o pușcă veche, ruginită, apoi fiecare trupă mai are și câte un tun vechiu. Cu cât însă înaintăm din lăuntrul imperiului spre capitală și malurile mării, dăm de pâlcuri de oaste mai bine armate și instruite. Se spune, că Li-Hung-Ciang, vestitul vicerege și diplomat, are o armată instruată și bine armată de vre-o 20.000 soldați, cu cari impune și curții împărătești din Peking.

Între știrile venite de cîrînd din China a fost și aceea, că oficerii chinezi s'au lăudat că au vre-o 3—400 mii de soldați bine armați, cari pot rezista Europeanilor. Aceste sînt trupele din ținuturile dinspre mare, cari totuși sînt defectuos instruite și lasă mult de dorit și în privința înarmării. Puterile mari cred, că eu o putere armată de 60—70 mii vor fi în stare să risipească armata chineză și să sugrume răscoala Boxerilor. Viitorul apropiat ne va arăta întru-cât vor fi harnicii Chinezii a rezista Europeanilor. Acum Chinezii concentrază cele mai bune trupe în jurul capitalei și înspre malurile mării, pe unde se află străini în număr mai mare. Aici este acum și va fi în cîrînd locul de războiu între Chinezii și trupele străine, cu deosebire în ținutul ce ni-l înfățișează schița din numărul de azi.

Schița ne înfățișează un mic ținut din China, aflător în jurul golfului Petschili cu capitala împărăției Peking.

Pe ea se află însemnate locurile mai des amintite în mișcările de acum din China. Astfel la dreapta, în virful unei peninsule, dăm de *Talienvan* și vestitul *Port-Arthur*, stăpînite de Ruși, în colțul unei alte peninsule e *Wei-hai-vei*, port britic și *Cifu* (Tșifu), de unde se trimit multe știri în Europa. Pe malul apusean al golfului Petschili e *Taku*, apoi pe rful Hunhō în sus *Tien-tșin* și *Peking*, pe unde se deslănțuiește acum lupta. Dincolo de Peking se vede o parte din vechiul zid chinezesc.

silv. mold.

Mapa locului, unde e războiul în China.

Cătră meseriașii și comercianții noștri.

Români, fiți luători aminte!

„Foaia Poporului“ a luptat și luptă pentru binele, înaintarea și deșteptarea țeranului român, talpa țării.

Aceasta îi este chemarea și acestei chemări va rămâne credincioasă întotdeauna.

Dar' pe lângă această chemare, „Foaia Poporului“ s'a interesat mult și de clasa de mijloc a românilor, de meseriașii și comercianții români.

În coloanele ei s'a îndemnat poporul nostru a îmbrățișa meseriile și negoul, a sprigini pe meseriașii și neguțătorii români și a petrecut cu vie luare aminte toate afacerile acestor clase, dând sfaturi și povești și încurajând pe aceia, cari au pășit pe calea meseriilor și a negoului.

Aceste ostenele, mulțumită lui Dumnezeu, au avut roade bune și aceasta este mângâierea și bucuria noastră cea mai mare!

Voim acum să mergem cu un pas mai departe. Voim să dăm ajutor aievea meseriașilor și neguțătorilor noștri. Voim să le facem un serviciu bun, rugându-i pe toți, pe meseriași, pe neguțători și pe plugari a da ascultare vorbelor noastre.

Eată despre ce e vorba:

Noi cu toții, domni și țerani, bărbați și femei, tineri și bătrâni avem sfânta datorință a sprigini pe meseriașii și neguțătorii noștri, pentru-că ai noștri sunt și un popor numai până atunci e vrednic a fi luat în seamă, până-când își prăfăște, cinsteste și spriginește ce e al său!

Pe meseriașii și neguțătorii noștri îi putem și trebuie să-i prăfim și spriginim așa, că lucrăm numai la ei și cumpărăm cele trebuincioase numai dela ei.

Aceasta este datorința noastră cea mai sfântă, datorință națională.

Trebuie ca aievea să urmărim zicerii minunate: **Nici un ac dela străini!**

Ca însă să o putem îndeplini cum se cade aceasta, trebuie să cunoaștem bine pe meseriașii și neguțătorii noștri, să-i știm unde-i avem, să-i știm, la care cu ce ne putem îndrepta.

Știm noi, că meseriașii și neguțătorii noștri sunt cunoscuți în cercul lor, în care trăiesc, în satul sau orașul lor. Acest cerc de cunoștință însă e prea mic, prea îngust, și noi voim să-l mărim, să-l lărgim.

Voim anume, ca pe meseriașul și neguțătorul din un sat să-l facem cunoscut în 10—15 sate dimprejur și tot așa pe cei dela orașe.

Ni-s'a scris adecă din mai multe părți, că țerani de-ai noștri au mers să-i direcagă uneltele la meseriași străini în orașe, fără să știe, că în acele orașe sunt și meseriași români buni!

Mai târziu aflând acest lucru și întâlnindu-se bunii noștri țerani cu câte unul din meseriașii noștri, le-a zis:

— Ei, domnule, ne pare rău, că n'am știut, că sunt și meșteri de-ai noștri, că nu dădeam noi lucrul la străini.

Eată, că necunoscându-ne noi meseriașii, dăm banul pentru lucru în punga străinului! Acesta e un rău, la a căruia delaturare voim să lucrăm.

De aceea am hotărât, ca deja cu numărul viitor să deschidem coloanele „Foi Poporului“ pentru meseriașii și neguțătorii noștri, dându-le prilej să se vestească ei pe ei.

Anume, rugăm pe toți meseriașii, cari au ori-ce meserie, chiar și aceia cari lucră mai cu seamă iarna, (vara fiind ocupați cu lucrul câmpului) a ne scrie următoarele date: **Numele, locuința (satul sau orașul, ulița, nr. casei etc.), posta ultimă și stația căii ferate și meseria, ce o au (d. e. mășar, rotar, faur, peptenar etc.) precum și alte lucruri, ce le află de lipsă și prin cari se recomandă etc.**

Tot asemenea rugăm pe neguțătorii noștri, aibă bolte (dughene) cât de mici, să ne scrie datele de mai sus, arătând cam ce au spre vânzare în boltă și câte bolte străine sunt în satul lor.

Aceste date le vom publica în cinste în „Foaia Poporului“, număr de număr, ca meseriașii și neguțătorii noștri să fie cunoscuți la toată românia. Să știe fiecare din noi, când are ceva de lucrat sau de cumpărat, la cine să se adreseze.

Acest lucru va fi de mare folos meseriașilor și neguțătorilor noștri și de aceea îi rugăm de nou, să ne împlinească, spre binele lor, această rugare.

Redacția „Foi Poporului“.

Silvestru Moldovan,
conducătorul foi.

PARTEA ECONOMICĂ.

Stupăritul.

Dacă e ca stupăritul să se poarte, nu numai pentru plăcere, ci și pentru folos, atunci nu mai trebuie purtat după metoda strămoșilor, pentru-că condițiunile de producțiune astăzi sunt cu totul altele, ca cele de mai nainte. Mai de mult, pe când pădurile erau pline cu tot felul de arbori buni, pentru strinsul de ceară și miere, ear' câmpurile cu tot felul de buruieni, arare-ori intra vre-o pauză oare-care în producțiune.

În timpurile acelea, albinele aveau pășune destulă de primăvara începând, până toamna târziu, așa că stuparii de atunci ziceau în neștiința lor, că cu cât te îngrijești de albine mai puțin, cu atâta le umblă lor mai bine. Astăzi însă s'au schimbat timpurile și împrejurările și se poate zice întors: »dacă nu te îngrijești de albine, nici lor nu le mai merge bine«.

Pe lângă toate aceste, astăzi se produce mai multă miere, ca mai nainte, pentru-că cunoștințele câștigate despre viața albinelor și inteligența stuparilor, pot suplini aceea, ce natura nu mai oferă, precum și aceea, ce celor vechi le era ascuns.

Cele mai bune recolte de miere, le dă astăzi stupăritul din coșnițele mobile. Cu cele de nuiete nu se mai plătește să te mai ocupi. Această ar trebui să-și-o însemneze fiecare stupar începător. Unii dintre acestia sunt de părere, că stupăritul să se înceapă în coșnițele de nuiete și dela acestea să se treacă la cele mobile. Părerea aceasta este greșită! Pentru-că nime nu se apucă să-și facă un vestmânt de moda veche, ca îndată să-și schimbe cu altul de moda nouă. Pentru-ce dar' să începi un lucru, pe care curând după aceea ești silit a-l părăsi?

Pentru începătorii în ale stupăritului nici cumpărarea din ori-și-ce loc a roiilor nu se prea recomandă, pentru-că roi buni și tari nu prea vând stuparii harnici, apoi cu de cei slabi, începătorii nu prea știu manipula. A se apuca cineva pe timpul verii sau toamna de stupărit, încă nu prea e recomandabil, de oare-ce albinele cumpărate ușor se pot întoarce în locuința lor cea veche, pe care dacă nu o mai află la locul ei, împopulează de regulă altă coșniță din stupina aceea.

Începătorii în ale stupăritului mai bine reușesc atunci, dacă primăvara prin Martie se adresează la un stupar harnic, dela care sunt siguri, că pot să-și procureze roi aievea buni și tari. Cu roi deodată pot să-și procureze și coșnițele de lipsă. A-și procura cineva coșnițe dela măsari, cari nu sunt totodată și stupari, nu prea e cu cale, de oare-ce aceia, de ar fi ei cât de măiestri, tot nu le pot pregăti după toate recerintele stupăritului.

Când stuparul are roi și coșnițele de lipsă, manipularea cu aceea nu mai întimpină atâta greutate, de oare-ce din mișcările albinelor poate să se orienteze în fiecare zi despre progresul și lucrarea acelora. Ca să o poată face aceasta, trebuie să știe ceva despre viața și natura albinelor.

— Cu privire la modul de viețuire și lucrare albinele au multă asemănare cu oamenii, pentru-că ca acestia, locuiesc și ele în familii, pe cari le împopulează și conduce câte o regină (mame).

Regina este mama tuturor albinelor din stup. Ea ouă într'una de primăvara începând, până toamna târziu, pe fiecare zi dela 100—200 de ouă, pe cari le pune în celula fagurilor, unde se clocesc și îngrijesc de cătră albinele lucrătoare. Din ouăle acelea se desvoaltă parte albine lucrătoare, parte trântori și parte regine, după-cum au fost adecă și ouăle depuse și celulele fagurilor respectivi de mari. Peste tot într'un stup sunt câte 20—40 mii de albine lucrătoare, 2—3 mii de trântori și câte o regină.

Ouăle depuse de regină rămân în starea aceasta numai câte 3 zile. După 3 zile se desvoaltă din acelea niște vermuțuri cari trăesc și ei câte 5 zile. La 5 zile vermuțurii se prefac în nimfe (păpuși) și în starea aceasta stau câte 12 zile. După 12 zile, respective după 20 de zile dela ouat ese albina în toată forma ei. Pe timpul lucrului, albinele lucrătoare nu trăesc decât 7—8 săptămâni, ear' pe timpul de odihnă, cum e iarna, pot să trăească câte 7—8 luni. Albinele tinere nu es din coșniță până după 17 zile.

Regina este ceva mai mare și mai lungăreață ca albinele lucrătoare. Trântorii sunt ceva mai negri și asemenea mai mari ca albinele lucrătoare. Ei sunt bărbătușii reginii, cu cari aceasta se împărechează, îndată după roit. Pe trântori îi omoară mai târziu albinele lucrătoare, ca să nu le mănânce mierea de giaba, fiindcă ei nu lucră nimic.

Dacă un stup nu roește, e semn că în acela a îmbătrânit regina și prin sburatul prea des peste celulele fagurilor 'i-s-au rupt aripile de nu mai poate roi. Când stupul roește pentru prima-dată, atunci ese totdeauna regina cea bătrână,

ear' la al doilea și cele următoare es de regulă regine de cele tinere. A lăsa să roiască un stup mai mult ca odată, nu e cu scop, fiindcă roi târzi de regulă rămân slabi, și ca atari pier peste iarnă.

Pe timpul roitului se întemplă uneori, că stupa singuratici rămân fără regină. Aceia trebuie împreunați apoi cu alții, dacă voim ca ei să nu piară. Dacă un stup este atacat de albine răpitoare, coșnița aceluia trebuie mutată dela locul ei și înlocuită cu una goală, în care se pune ceva miere, ca să se poată prinde albinele răpitoare.

Coșnițele de scânduri sau mobile au de regulă câte trei despărțăminte: despărțământul de clocit, care se află în partea din jos (parter) și despărțămintele de miere cari se află în cele două etaje. Despărțământul de clocit este despărțit de cele de miere prin o gratie de drot, numită gratia lui Hannemann, prin care albinele lucrătoare pot trece, regina însă nu. În fiecare despărțământ se află câte 10 ramuri de faguri, pe cari albinele lucrătoare îi umplu cu miere. Când fagurii sunt umpluți, se scot afară și se stoarce mierea din ei. Fagurii astfel storși, se așează din nou în coșniță, pentru-ca albinele să-și poată earăși umplere.

În coșnițele de scânduri, nu pot să roiască albinele așa curând ca în cele de nuiete, fiindcă în acelea au lucru în continuu cu strînsul de miere. În astfel de coșnițe se fac de regulă roi măiestriți. Roi măiestriți se fac schimbând ramele cu coșnițele dela locul lor și punând în acelea, sub căpac, regine din alte coșnițe, sau regine cu celula astupată. Lucrarea aceasta se face între orele 10—12 înainte de amiază, când adecă albinele cele bătrâne sunt duse la lucru. Când albinele lucrătoare se întorc dela câmp, află regina cea nouă, cu care în scurt timp se împretinesc, așa că aceea după 2—3 zile se poate lăsa liberă în coșniță, ear' de cumva e în celulă de fagur astupată, atunci îi ajută ele insele, ca să ese afară și să-și ocupe tronul.

Dacă tinera regină nu-și află îndată trântori, când ese din coșniță, ca să o fructifice, atunci depune tot ouă de trântori și stupul curând piere. Uneori și dintre albine depun ouăle nefructificate, din cari asemenea se sporesc trântorii. Astfel de regine false trebuie de timpuriu delaturate și înlocuite cu de cele bune, dacă e ca stupul să nu se prăpădească. Cea mai bună și mai multă miere o adună albinele primăvara pe timpul infloritului pomilor și acăților, ale căror flori conțin multă dulceață.

Stupăritul rațional, adecă din coșnițele mobile, pe lângă aceea, că aduce un folos cu mult mai mare, ca cel din coșnițele de nuiete, este și o ocupațiune plăcută, după-cum am zis și la început, pentru aceia cari se știu ocupa cu el. De aceea nu-l putem recomanda din destul economilor noștri, că aceia cari au grădini și câmpuri în apropiere, să se ocupe cât mai mulți și cu acest ram lateral economic, care totdeauna le poate asigura și oare-cari venite după puțină lor osteneală.

Ioan Georgescu.

Dela „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”.

Duminecă, la 24 Iunie s'a ținut adunarea generală a Reuniunii meseriașilor români din Sibiu.

Înainte de a publica raport amănunțit despre decursul acestei adunări publicăm următoarele acte privitoare la fondurile Reuniunii:

1 Fondurile și fundațiunile Reuniunii.

A. Fondul esposiției iubilare.

Prin concludul seu de sub nr. prot. 6, adunarea generală din 5 Septemvrie 1897 a luat hotărîre, ca suma de 81 fl. 99 cr., ce a rezultat din venitul curat al esposiției industriale iubilare din 1892, să se depună la banca „Albina” spre fructificare și să se administreze separat. Acești bani să servească de basă la un fond, din care să se acopere cheltuelile unei a 2-a esposițiune, care să se țină când Reuniunea va implini 50 de ani dela întemeierea ei. La fundațiunea esposiției iubilare, adăugînd interesele pro 1897 cu 1 fl. 16 cr., la finea acestui an ea a numărat 84 fl. 15 cr., pro 1898 cu 3 fl. 77 cr., la finea acestui an a numărat 86 fl. 92 cr., în 1899 marinosul deputat congresual și sinodal dl Dr. Ioan Mihu, membru ajutor al Reuniunii și avocat în Orăștie, ne dăruiește diurnele sale cu 62 fl. 73 cr., din cari am adaos la fond 2 fl. 13 cr. și astfel fondul cu interesele de 3 fl. 99 cr. pe acest an, la finele anului 1899 număra 93 fl. 4 cr. Pe viitor pe lângă eventualele contribuiri, ce s'ar face în favorul acestui fond, vom continua cu capitalizarea intereselor după capitalul de care dispune.

B. Fundațiunea Antoniu Bechnitz.

Puțin înainte de moartea sa întemplată la 1881, comerciantul din loc, de pie memorie Antoniu Bechnitz, pune temelie prin o obligațiune de stat despre 50 fl. unei fundațiuni, din ale cărei o parte de interese să se procure și să se împartă între învățăceii și sodalii sirguincioși, dar' lipsiți de mijloace, cărți didactice și de alt cuprins instructiv. Conform părții a 2-a din concludul 6 al adunării generale din 5 Septemvrie 1892, fundațiunea Bechnitz la cea dată dispunea de 76 fl. 39 cr., pe cari adunarea decretându-i ca apartinențori la „Fundațiunea Bechnitz”, a dispus să fie elocați spre fructificare la institutul „Albina” și să fructifice ca capital neatacabil, până va ajunge la suma de 100 fl., când o parte din interese să se folosească conform menițiunii.

Cu data de 23 Septemvrie 1897, vrednicii moștenitori ai decedatului, prim acum de pie memorie Ioan Bechnitz, fost membru ajutor și cald spriginitor al Reuniunii noastre, în scopul completării fundațiunii ne transpun suma de 23 fl. 61 cr. La această fundațiune în 1897 am adaos interesele pe acest an cu 1 fl. 37 cr. și astfel a ajuns suma de 101 fl. 37 cr.; în 1898 decedând generosul nostru spriginitor dl Ioan Bechnitz, fiul lui A. Bechnitz, Reuniunea recunoscătoare în loc de cunună pe cosciugul réposatului a depus din averea proprie 5 fl. la fundațiune, ear' presidential nostru 3 fl., în total 8 fl.; astfel fundațiunea, la care s'au adaos și interesele pro 1898 în sumă de 4 fl. 69 cr., cu finea acestui an a dispus de 114 fl. 6 cr.; în 1899 membrul ajutor al Reuniunii noastre dl Alexandru Bobeș, mașinist în Alămor, întreprinde în favorul nostru o colectă între locuitorii din Alămor, Loamnăș, Gussu, Boz, Doștat, Oena, Armeni și Mândra, din ale cărei rezultat cu 30 fl. 40 cr., am depus la fundațiune 15 fl. 20 cr.; tot în acest an cuviosul și bunul părinte dl Constantin Cothigel, paroch în Certeg,

Înscrindu-se însuși de membru pe viață al Reuniunii cu 25 fl. și pe soția sa d-na *Iuliana Cothișel* de membru ajutător cu 5 fl. anual, ne pune la dispoziție suma de 13 fl., din cari 2 fl. i-am depus la fundațiune; Ilustritatea Sa P. S. domn *Nicolae Popea*, episcopul Caransebeșului și *nașul steagului nostru*, din prilejul producțiunii noastre dto 14 Ianuarie 1899 ne dăruiește 6 fl., din cari 3 fl. i-am adaus la fundațiune împreună cu 5 fl. 74 cr. din venitul curat al producțiunii amintite și cu 8 fl. 97 cr. din suma dăruită de avocatul Dr. Ioan Mihu și cu interesele pro 1899 în sumă de 9 fl. 38 cr. Astfel fundațiunea cu finea anului 1899 a dispus de 155 fl. 35 cr.

2. Fondul văduvelor și orfanilor meseriașilor români din Sibiu.

Indemnul la crearea acestui fond l-a dat presidentul Reuniunii noastre din prilejul trist al trecerii la cele eterne a membrului ajutător al Reuniunii noastre, a mult regretatului Dr. *Aurel Brote*, director al băncii de asigurare *Transilvania*, întâmplată la 16 Noemvrie 1897, punând basă acestui fond numit și al *vădușilor răposați*, cu suma de 5 fl. în loc de coroană pe cosciugul răposatului, și cu menirea, ca acest fond să se considere ca *neatacabil, să fructifice până va ajunge la suma de 500 fl., când din o parte a intereselor să se ajutozeze văduvele și orfanii meseriașilor români din Sibiu*. La fond să incurgă sumele de bani, ce membrii Reuniunii și alte persoane obicinuese a le cheltui pentru cununi din prilejul morții rude-miilor sau a deaproapelui lor, cum și alte eventuale venite. Fondul creat în iarna anului 1897, în acest an a avut următoarele venite:

În memoria regretatului Dr. *Aurel Brote* au contribuit:

Familia profesorului Dr. D. P. *Barcianu*, 8 fl.; *Victor Dressnandt*, fost adm. al ziarului *»Tribuna«* 2 fl.; N. N. 10 fl.; *Victor Tordășianu* 5 fl. În memoria regretatului fost membru în comitet *Ioan Morariu*, membrii Reuniunii din prisosul incurs pentru coroană 2 fl. 80 cr. — În total 27 fl. 80 cr.

În 1898 dl *Ioan Schmidt* și soția sa *Alexandrina n. Cunțan* din Berlin contribuie în amintirea neuitatului naș al lor, regretatul Dr. A. *Brote* 6 fl.; — În memoria regretatului *Nicolae Șulufiu*, fost funcționar la *»Albina«* au contribuit: *Dumitru Ștefan*, cand. de adv. la *»Albina«* 1 fl.; *Ermil Borcea*, funcț. la *»Transilvania«* 1 fl.; *Emil Vințelariu*, funcț. la *»Albina«* 1 fl.; *Petru Tincu*,

funcț. la *»Albina«* 1 fl.; *Lazar Frașea*, canc. adv. la *»Albina«* 1 fl.; În memoria decedatului *Radu Istrate*, proprietar în Boița, au contribuit: *membrii familiei răposatului* 2 fl.; familia *fraților Moga* (Avram, Ștefan, Zacharie și Petru) 2 fl. 50 cr.; *Ioan Hențescu*, prof. pens. Buzău 1 fl.; În memoria mult regretaților: *Aurel Suciu*, adv. în Arad, Dr. *Petru Cioran*, medic în Sibiu, Dr. *Nicolae Maier*, protopresbiter și fost president al *»Reuniunii meseriașilor români din Seliște«*, *Nicolae Șulufiu*, funcț. la *»Albina«*, *Ioan Bechnitz*, particular în Sibiu, — presidentul *Victor Tordășianu* contribuie în total 14 fl. Spiritualul penitenciarului din Gherla dl *Gavriil Hango*, membru ajutător al Reuniunii noastre, dăruiește în memoria regretatei sale soții *Florica n. Cupșa* și a fiicei sale *Victoria* suma de 2 fl. Prisosul colectei întreprinse între membri pentru cunună pe mormântul marelui arhiepiscop *Andrei* 2 fl. 25 cr.; din darul benevol al cuviosului părinte *Const. Cothișel*, paroch în Certege, de 6 fl., s'a depus la fond suma de 2 fl. 17 cr., interesele fondului pro 1898 2 fl. 94 cr., — în total 38 fl. 96 cr., prin urmare starea fondului cu finea anului 1898 a fost cu 66 fl. 76 cr.

Cu scop de a deștepta și cultiva în membrii Reuniunii simțul nobil de jertfire pentru scopuri publice și umanitare, am ținut la părete în localul nostru lădița pentru contribuiri în cruceri, lucrată în mod artistic de membrul Reuniunii dl *Emil Petruș*, măiestru măsar. Din prețul lădiții cu 22 fl., dl *Petruș*, în vederea scopului ce se urmărește, nu ni-a pretins decât suma bagatelă de 8 fl. Lădița poartă inscripția: *»Contribue cu crucea ta la alinarea suferințelor văduvelor și orfanilor meseriașilor români din Sibiu«*. *Damele din corul nostru* au binevoit a întreprinde între dinsele o colectă, din al cărei rezultat au procurat icoana *Măicii Domnului*, ce atîrnă deasupra lădiții, pe care încadrându-o în catifea albastră, pe aceasta au cusut cu mătășă maxima: *»Mila dată săracilor, te curăță de păcate, îți câștigă îndurare și viață vecinică!«*

Comitetul d-v. a luat hotărîre, ca *crucerii ce se adună în această lădiță să se adauge și ei la fondul văduvelor și orfanilor*.

Din lădiță în 1899 s'a încassat suma de 7 fl. 79 cr.; presidentul nostru, cu scop de a cultiva simțul de jertfire, a întreprins la producțiunile noastre câte o *colectă à 1 cr. de persoană, încassat cu pălăria*, din care a incurs în favorul fondului suma de 10 fl. 56 cr.; la acest fond s'a mai adaus: din suma

colectată de dl *Boboș* 15 fl. 20 cr., din suma dăruită de dl *Dr. Mihu* 5 fl. 68 cr., din suma dăruită de I. P. S. Sa episc. *Popea* 3 fl., din suma dăruită de pâr. *Cothișel* 3 fl., din suma colectată de notarul Reuniunii la onomastica membrului *D. Mitoc*, măiestru croitor, și din diferența la prețul insigniilor 85 cr.; din venitul curat al producțiunii din 14 Ianuarie 1899 s'a adaus 12 fl. 15 cr.; din prilejul morții regretatei doamne *Ioana Bădilă*, a contribuit d-na *Minerva Dr. Brote* 5 fl. și d-na *Emilia Dr. Rațiu* 5 fl., ear' din prilejul răposării fruntașului *Petru Stroilă*, econom în Tălmăcel, fiul acestuia *Nicolae*, membru al Reuniunii și culeg.-tip. a colectat între membrii familiei și în memoria decedatului 1 fl. 50 cr., interesele fondului pro 1899 5 fl. 05. — Suma totală 74 fl. 78 cr., la care adaus capitalul din 1898 cu 66 fl. 76 cr., starea fondului cu 31 Dec. 1899 e de 141 fl. 54 cr. (Va urma).

Lăcustele.

Prin câte pericole nu trece agricultorul până-când se-și vadă mântuită munca lui de luni întregi. Pe lângă geruri, secete, ploii prea mari, grindină, rugină, mană și altele, sămănăturile mai au un dușman neîmpăcat în mulțimea de insecte (vermi etc.) cari le atacă.

Între acestea cea mai grozavă poate este lăcusta. Trupul ei e lungăreț, picioarele dindărēt sunt lungi, din care causă când nu zboară, ci umblă pe pământ, sare. Ea are 4 aripi, două tari și două subțiri.

Ea călătorește numai în țările călduroase sau stimpărate. Când zboară sau când umblă face un sunet curios, frecându-și coapsele picioarelor de aripi.

Trăește în stoluri așa de numeroase, încât când zboară seamănă cu nori foarte mari negri, cari întunecă lumina soarelui. Obârșia ei e din nordul Africei. Une-ori pornește în stoluri numeroase și călătorește în locuri depărtate ajungând până și în România și în alte țări mai călduroase ale Europei.

Lăcustele sunt foarte stricacioase pentru-că mănâncă plantele. Când stoluri de lăcuste vin ca niște nori de se năpustesc asupra unui lan de grâu, cucuruz sau alte roade, e un adevărat potop. Într'un timp scurt tot e forfecat și făcut praf totul.

Mijloacele de nimicire sunt foarte anevoioase, și cele mai bune sunt mijloacele manuale. Mai în toate țările se folosesc mai mult de aceste mijloace. Mii de oameni sunt

URSUL ȘI STUPARUL.

I.

Cum o fi de rînd și la urși le place mierea,
Că doar' de miere, cine n'ar ave plăcerea?
Dacă nu găsesc pe-acolo, prin pădure,
Așa pe furiș, vin și n' sate ca să fure.
Sînt îndrăzneți dumniilor, cum se vede treaba,
Ș'apoi când vin ei n'ar vrea să vină de giaba.
Vă spun o pildă, cum a fost c'un chir Cojocea.
Într'o noapte pleacă din culcuș ca un hogaș
Și haida-haida, eacătă-l la o stupină,
Ce sta nepăzită într'un fund de grădină.
Se ridică și deschide ușa c'o labă,
Că nu era greu, avea încuietoare slabă.
Apoi de prin coșnițe ia faguri plini de miere,
Îi scutură do albine, îi mîncă cu plăcere.
Se ospătează bine, ș'apoi o ia spre casă
Căni și domnii ușa deschisă o lasă
Așa făcî și chir Cojocea din poveste,
Că doar' prin pădure mai mare domn el este.
Dimineața stuparul merge prin grădină
Și vede că-i deschisă ușa la stupină.
»Ce să fie? Eu o am lăsat ascără nchisă

Ș'acum, lucrul naibii, o ved de tot deschisă!
S'apucă, cercetează tot cu de-amăruntul,
Ce să fie? Nimic alta, constată furtul.
Un binevoitor făcuse revisie
Binișor la a albinelor provisie.
Ele știau bine, dar' nu puteu să spună,
Că cine le făcuse astă faptă bună.
Scărpinându-se prin cap de ciudă stuparul
Nu știa c'avea patru picioare tâlharul.
Uitându-se el bine pe jos, pe-o potecuță
Vede urma hoțului și încă descultă.
»Cum bag seamă a fost descult verișorul meu;
Nu face nimica, lasă că mi-l încalț eu!
Zice și se duce papuci ca să-i tocmească.
Unde-a mers să-i tocmească, poate să gîndească
Ori-cine. N'a mers la cismar, ci la un ferar,
Să-i facă papuci de fer, lucru trainic și rar,
Ca să-i pomenească câte zile va ave,
Totdeauna cu ele când el s'o încalță.

II.

Zice-că pe unde-a mîncat lupul oaia,
Tot mai dă câte-odată, ear' vîntul și ploaia
Nu pot împăca foamea celui mort de flămînd.
La de-a gata-i mușteriu ori-cine curînd.

scoși pe câmpiile atacate și cu sape sau tirnăcoape le zdrobesc. Ele stau în general pe jos, grămadă și sărind trec din câmp în câmp rătăcind totul înaintea lor. În România agricultorii au avut în mai mulți ani să lupte contra acestui rău și mulți dintre dinșii au simțit pierderi mai mari, decât acelea cauzate de geruri, secete, ploi, rugină sau vermi.

Cetitorii noștri știu, că acum de curând în Dobrogea, la gurile Dunării și în jurul Sulinii s'au ivit lăcustele, cari fac mari stricăciuni.

Ocărnuirea română însă a luat măsuri pentru stîrpirea lor, cu ajutorul a mai multe regimente de soldați.

SFATURI.

Un mijloc contra sobolilor.

Deși sobolii aduc un folos neprețuit câmpurilor și grădinilor noastre prin stîrpirea unor gândaci și a larvelor acelor, totuși prin scoaterea moșinoaielor deasupra pământului, prin cari mișcă, răscolesc și acoper une-ori legumele tinere din grădini, ear' prin scoaterea acelor pe fânațe, împedecă cositul regulat, — ei devin stricăcioși. De aceea apoi economii și caută fel și fel de mijloace, pentru a se scăpa de ei; împlântă soc prin găurile lor, îi pândesc pe când scot moșinoiul și cu o sapă îi aruncă afară și-i omoară ș. a. Acum de curând un econom din Germania a pus gunoiu de capre prin găurile lor, pe care sobolii nu l-au putut suferi, ei toți au fost siliți a fugi și a părăsi locul, pe care s'au fost încuibat.

Stîrpirea furnicilor.

Deodată cu sosirea căldurilor mai mari, încep a se arăta și furnicile într'un număr tot mai mare. Furnicile năvălesc pe timpul căldurilor mai mari, nu numai asupra plantațiilor de arbori de pe marginea stradelor și a drumurilor, apoi pe altoile mai tinere din grădinile de pomi, cari sunt plantate în locul săpat, ei une-ori se ivesc chiar și prin odăile de locuit. Pricina năvălirii pe arbori și altoi, este mierea de rouă, ce o depune pe frunzele arborilor și pomilor, așa numitul păduche de frunze. Furnicile îndată-ce află undeva miere

de aceea, năvălesc acolo, și deodată cu aceea nimicesc și alte insecte și omide, pe cari le pot prinde. Prin această lucrare a lor, ele devin încățya folosite. Dacă însă vedem, că năvălirea furnicilor pe pomi și plantațiuni devine stricăcioasă, atunci le căutăm moșinoaiile, li-le împrăștiem, ear' locul acelor il opărim cu apă ferbinte, sau aprindem foc pe acelea. Unii grădinari mai presară la rădăcinile pomilor atațați de furnici și pulbere de var nestins sau cenușă de lemn cernută, sau apoi fac niște inele din hârtie mai groasă în forma tolcerului, pe cari le ung cu păcură sau cleiu, ca să nu se mai poată sui pe aceia. De prin odăi, furnicile se pot stîrpi prin opărire, sau prin prinderea acelor în spongii presărate cu zahăr, cari când sunt pline asemenea se opăresc.

Împotriva muștelor la vite.

»Bunul Econom» dă următoarele sfaturi:

Se recomandă ca leac bun pentru a scuti vitele de supărările ce le pricinuesc muștele vara pe călduri, — următoarele rețete:

Ferbem frunze de nuc cu oțet, și cu zama asta, firește stîmpărată, ungem vita pe părțile unde mai ales se așează muștele și o supără. Sau:

Luăm 1 parte acid de carbol (din apotecă) și 8 părți oleiu de mac și le mestecăm bine. Cu aceasta ungem vita pe locurile unde o supără mai rău muștele, și ea va ave pace de ele.

Ungerea ori cu una ori cu alta din aceste »leacuri«, e bine să se facă în fiecare dimineață, sau cel puțin la 2—3 zile odată.

Știri economice.

Starea sîmănăturilor. Pe când la noi se făgăduște anul acesta o roadă destul de bună, eată cum sînt bucatele în țările Europei:

În Franția timpul frumos din urmă a reparat întrucâtva pagubele pricinuite astă-iarnă recoltelor. Cu toate acestea sfîrșiturile recoltei vor lăsa de dorit.

În Germania sîcara lasă de dorit, grăul este mai bun.

În Anglia, Belgia, Olanda și Elveția recolta este mijlocie.

În Spania și Portugalia ploile căzute la timp asigură o roadă bună.

În Italia recoltele favorabile.

În Rusia este o stare din cele mai neplăcute. Seceta în părțile de mează-zi face neliniște, mai cu seamă în privința orzului și sîmănăturilor de in, precum și pentru grău. Dacă va fi o ploaie mai bună, lucrurile se pot tocni.

În România roada promite mult. Îndeosebi rapița e minunată. Dacă timpul va urma a fi bun până la ridicarea ei, cantitatea de rapiță română va fi aproape de 300,000 tone, pentru care vor intra 60—70 milioane lei în aur.

Turcia și Bulgaria au roadă în condițiuni bune.

Păstrarea ouălor. În Statele-Unite nu se păstrează ouăle ca la noi, în gospodăriile mici, în ape de var, etc., ci în depozite mari rîcite prin mijloace cunoscute. În depozitele menite pentru acest scop se pot păstra 2,855.065 de cutii de ouă sau 75,650.000 de duzini sau 907,800.000 de ouă. Numai în Chicago magaziiile publice au la păstrare 700.000 cutii, New-York-ul 235.000, Philadelphia 200.000 cutii.

Din traista cu povețele.

— Răspusuri. —

Dlui C. Balosi în Toracul-mic. Negelul ce-l are străjnicul (mînz) d-tale se vindecă în chipul următor: *Să iai o măsură de țărișe de făină de grău, și să le înmoi în ud de cal și cu aceea să-l legi în fiecare zi. Totodată îl poți duce la o apă unde se stee vre-o 2—3 ciasuri cu piciorul în apă.*

Abonentului nr. 2092. Nu ai pus întrebarea destul de bine și de limpede, și astfel nu știm ce să-ți răspundem. Nu vî ia nimeni pădurea fie cât de mică, ci se supraveghează numai manipularea ei.

Abonentului nr. 1124. E treabă de proces, în care noi nu ne putem amesteca cu sfatul nostru, pentru-că nu cunoaștem actele. Fii cu încredere în avocatul ce ți-l-ai luat, care-ți va câștiga procesul dacă ai dreptate; ear' dacă nu-l va câștiga, e semnul că n'ai dreptate.

Mai rabdă și Cojocea ș'apoi vrea ca să lasă
Să-și caute ear' ceva mîncare aleasă.
Vine să mai facă revisie la stupină,
El, traistă goală și stupina ear' plină.
Ba și-o părechiușă de papuci, că e desculț;
Bun om și stuparul, s'fat nu vrea delă mulți.
Poștească, vie, masa-i plină cu de toate,
Îl va omeni bine cu tot ce se poate.
E și bogat, ba și darnic stuparul nostru,
Numai de ți-am înțelege bine rostul.
Ear' lui hoga-i place mierea și bine știe
Unde e stupina, se poștească, se vie.
Stuparul deștept a legat bine papucii
De pragul stupinii. O, bată-l ziua crucii,
Nederul flămînd și desculț ca și-un vai de el,
Eată-l se ivește, vine cam încetinel.
Cum ajunge, ca să deschidă el să 'ntînde,
Dar' deodată de labe-n papuci se prinde.
Dacă se vede boerul prins ca și-n clește
In papucii cei ciudați, cum știm din poveste,
Se face că n'a venit să fure, ci să ia
Împrumut cu dobîndă, dar' să scape ar vrea.
După-ce era odată acceptul scris
De onorat Măria-sa, creditu-i deschis.

Albinele toate îl cunoșteau și încă bine
De mai nainte și știau că cine
Este bioerașul, care cere împrumut,
Că de când mai luase, nu era așa mult.
Apoi începură albinele a-i numera
Noul împrumut în ace, cum i-se cădea.
Aveau deplină încredere în subscrierea lui,
Totul era și cu învoiala stuparului.
Foc s'a necăjit Cojocea pe noul înscris,
Îi părea rău de moarte, că de ce-a scris.
Ba gata-gata să-i ducă stupina omului
Cu stupi cu tot, în plata sfîntului.

III.

În dimineața zilei următoare creștinul
Vine prin grădină și află musafirul
Cu laba pe-nscris, făcea curte la albine,
S'a făcut că nu-l vede, zice: »Bine bine!
Naiba să-l ia și pe mesterul; bine a văzut,
Că după măsură papucii prea strîmți i-a făcut.
Mulțumea, nu mulțumea, papucii mi-l strîngea,
Să-i desculțe, să-i arunce, pace, nu putea.
În urmă stuparul bun se milostivește
Și întreabă, unde-l strînge: la călcăiu? la dește?
El îi răspunde tare amărit în sine:

CRONICĂ.

Facem luători aminte pe iubii nostri cetitori, îndeosebi pe meseriași și neguțători la sfatul ce li-l dăm în articolul de sub schița de mapă (pag. 305).

În amintirea Metropolitului Șaguna s'a servit în 29 Iunie n. (aniversarea morții), parastas în biserică din Sibiu-cetate, pontificând înalt Preasfinția Sa metropolitul Meșianu asistat de protopresbiterii as. cons. Z. Boiu, N. Cristea, M. Lazar, dir. sem., Dr. E. R. Roșca, prof. sem. I. Ghibu și diaconii Dr. E. Cristea și D. Câmpian. Răspunsurile și cântările le-a cântat corul funebral al seminarului, dirijat de prof. de cântări D. Cunțan. Între public au fost d-nii: Pipoș, jude de tablă în pens., Penciu, jude reg. în pens., Doican, preot, Dimian, preot, P. Petrinjenar, proprietar în Zlatna, corpul didactic dela seminar, asesorii consistoriali, elevii seminarului ș. a.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” a fost ales în adunarea generală de Duminecă în următorul mod: Președinte: Victor Tordășianu, funcț. cons.; vicepreședinte: George Poponea, cul-tip.; notar: Ioan Apolzan, cul-tip.; cassar: Florea Crucea m. croitor; controlor: Ioan Roșca m. pantofar; bibliotecari: Nicolae Stoica și Nicolae Bratu, culegători - tipografi; archivar: Valeriu Grindean, sod. cism. Membrii în comitet: Zaharia Aron, m. cism.; Ioan Bologa, sod. pant.; Ioan Bogorin, m. cism.; Iosif Chidu, m. măcelar; Nicolae Ișan, m. pilar; Demetriu Mitoc, m. croitor; George Prașca m. cism.; Ioan Roman, măiestru frizer.

† Oprea Borcea, paroch gr.-or. în Seliște, a răposat Sâmbătă în etate de 83 ani și după 56 ani de preoție. Inmormântarea i-s'a făcut în 2 l. c.

Advocat nou. Dr. Liviu Micșă în 15 Iunie făcând censura de avocat la tabla reg. din Tîrgul-Murêșului, și-a deschis cancelarie advocațională în Dej.

Petrecere de vară se va aranja la 22 Iulie n. în Vasas-Sântioana, în favorul bisericii gr.-cat., în arena grădinii parohiale eventual sub scut sigur. Intrarea de persoană 2 coroane, în familie 1 coroană 60 bani. Începutul la 5 ore p. m.

Maice bavareze în serviciul maghiarisării. Foile maghiare, îndeosebi „Magyarország” încarcă de laude pe călugăritele de origine bavareză, învățătoare la școala cu internat susținută în Petroșeni de ordul călugărilor franciscani. Deosebitele merite, pentru cari patrioticele se suflă la elogi pentru maicele dela această școală, sînt, că „împlinesc în mijlocul ținutului locuit de naționalități și la granița română misiunea maghiarisării”. Dau copiilor educație „în spirit patriotic maghiar, și la sîrbărea de încheierea anului școlastic toți elevii au apărut împodobiți cu panglici tricolore maghiare.” Aceste călugărite „cresc Unguri din copii români și au mare merit în activitatea „patriotică” și în vieța culturală din Petroșeni”.

Va fi adevărat, nu-i vorbă, dar părinții nu știu oare că avem destule institute românești pentru creșterea copiilor și copiilor lor? În prima linie ei sînt pecațoșii, dacă-și dau copiii pe mîna ăstorfel de crescătoare, cum sînt maicele acelea.

Petrecere în Alba-Iulia. Credincioșii bisericii gr.-or. din Alba-Iulia Maieri invită la festivitățile ce se vor aranja Duminecă, în 8 Iulie (25 Iunie) 1900, din incidentul sfîntirii caselor parohiale nou zidite La 10 ore a. m. serviciu divin, după care va urma sfințirea caselor. Seara la 8 ore petrecere cu dans în casele parohiale. Prețul intrării de familie de 3 membri 80 cr., de persoană 40 cr. Venitul e destinat pentru acoperirea speselor avute cu zidirea caselor parohiale.

Tîrgul de țeară din Poiana (comitatul Sibiu) se va ține în 10, 11 și 13 Iulie st. n. În 10-11 tîrg de vite, oi, etc., ear' în 13 tîrg de mărfuri.

Înecat în Murêș. Iosif Hermann, student în cl. IV. civilă în Arad, scaldându-se în Murêș cu câțiva prieteni, s'a înecat. Era unicul copil la părinți.

Vifor și grindină. În Banat zilele acestea a bătuit vifor puternic împreună cu grindină. În comuna Mramorac și Doloave viforul smulgea și culca la pămînt copaci uriași; în Cubin și Deliblat a făcut mari pagube grindina; în Omor fulgerul a lovit de două ori în castelul proprietarului de acolo și l-a aprins, focul însă a fost stîns în curînd.

Vifor în Panciova. Mercuri după ameazi a fost în Panciova vifor așa de grozav, cum de mult nu s'a mai pomenit. Vîntul doboră coperișuri de case, smulgea din rădăcini copaci și a nimicît întreagă recolta de poame. Hornul morii cu vapor s'a răsturnat. Un copac în căderea lui a ucis un cal. Pe strade erau tot grămezi de țigle, doborîte de pe coperișuri.

Dr. Victor Onișor e numit vice-notar la judecătoria cercuală din Bistrița.

Moartea Lenuței. Lenuța de doi ani a lui George Ilie din Călacea jucându-se prin grădină, a căzut într-o groapă cu apă și s'a înecat.

Lupi îndrăzneți. Cetim în „Gaz. Transilvaniei”, că într'una din nopțile trecute o haită de lupi flămînzii au dat năvală peste o ciurdă de vite, ce pășteau în pădurea din Crizbav. Animalele alergară spăriate, și se împrăștiară fugind dinaintea lupilor. În urma sgomotului produs, păstorii au alergat asupra fiarelor și le-au huiduit. Din norocire numai un juncan a căzut jertfă „visitei” lupilor.

Omor în Detta. Mașinistul Gruics dela moara cu vapor din Detta (Banat) a ucis Duminecă pe morarul Frank și pe soție-sa. Frank era de vr'un an și jumătate angajat la moară, era om arțăgos și rău, care șicana mult pe mașinistul. Amărit de atâtea șicane, Gruics l-a amenințat de mai multe ori cu moarte, ear' Duminecă și-a împlinit promisiunea. S'a dus la Frank și aflându-l la masă cu soția, a pușcat întăiu în soție, apoi în el. Frank a murit momentan; femeia s'a ales numai cu o sgărietură de glonț. După comiterea crimei Gruics s'a prezentat însuși la judecătoria. Înainte de comiterea crimei a trimis lui „Magyarország” spre publicare un lung memorandum, în care spune cum Frank l-a cumpenit să rămână fără pîne cu întreaga familie și înștiințează că va ucide pe Frank.

Cutremur în Spania. Cutremure de pămînt au fost în Mercuria trecută, de dimineață, în Cordova și Malaga. Poporația spăriată din somn s'a scoborît în strade. La Malaga cutremurul a durat șapte secunde. Cîteva case au suferit stricăciuni, dar' n'a fost nici o nenorocire de persoane.

• Ascultă creștine, nu-ți mai bate joc de mine!

Tu se faci pomană cu cine ai mai făcut;

Ce-am luat dela tine, am luat împrumut

Fără știrea ta, și nu te supera,

Ti-oi plăti atunci, când și mie mîna 'mi-o da.

Ved eu bine, că acum atrn dela tine;

Ține-ți papucii înderēt, nu sînt pentru mine!

Stuparul nostru fără multă supărare

Presupunea el că-l prea strînge și-l prea doare.

Zice îngădurat: „Așteaptă, vremea n'a sosit,

Pîn' atunci ai ceva pecațe de ispășit.

Stai se mē mai gîndesc; se-ți trag popii-afară?

Ori se-ți iau și se-ți bag pielea la argăseală?

Nici una, nici alta: pentru puțină miere,

Miere se te faci; dar' se pieri, nu-i a mea vrere.

Se nu zici că dela mine moartea ți-s'a tras,

Sau că din pricina mea schilod ai rămas.

Ce-ai avut și ce-ai pierdut? Se vorbim și la drept.

Pus-ai tu ceva-n stupină? Cu laba la piept

Jură-țe și spune drept, cum face cel curat,

De nu, pe sfînta dreptate, cu mine-ai gătat!

Așa 'mi-l spovedea stuparul pe tălharul.

Dulce fuse mierea, dar' i-aduse amarul.

• Și tu-n cursă poți se cazie, răspunde supărat

Cojocea și-ntr'un ton prea de tot amenințat:

• De n'ai milă de mine, se ai teamă de copii

Și de ceialaltii ai mei; cine sînt ei poate știi.

Odată-și pot rēsbuna amar pe tine

Pentru pierirea mea, ți-o poți tu gîndi bine!

Acum stuparul nici de silă nici de milă

Începe-a 'ntinde ceara pe niște feștilă;

Face-o luminare, mai ia și-o prescură

Și zicēd că-i bine de cel-ce se îndură

Și iartă pe greșiți, le duce la sfîntul altar,

Cuprins de-o nobilă pornire le face dar.

În suflet c'un gînd sfînt el fără aminare

Destinde cursa, — dă robului scăpare!

Am fost tot masă-ntînsă și la rēi ca și la buni:

Sfînta moștenire rămasă nouē din străbuni.

Stupină ni-e avutul, ear' albine sîntem noi

Ce-adunăm de-atâte veacuri, luptând cu mari nevoi.

Stupar e nașiunea, urs — ne sînt cruzii dușmani,

Ce ne prădează avutul moreu, de atîșia ani.

Le pîndim și-i prîndem zilnic cu mîna pe avut,

Ei zic, că nu vin se țure, ci ca se ia 'mprumut.

Facem ear' ce-am mai făcut, noi îi credem și-i iertăm

Și-mpurmut, cât de milă cât de silă, ear' le dăm.

Dar' ou cât amar și jale vor plăi odată,

Cînd le va sosi greaua zi de plată și rēșplată!

Brașov, în Iulie 1900.

I. Daria.

In memoria Metropolitului Șaguna s'a servit Vineri parastas în biserica din Rășinari, la care a luat parte și o deputată a societății Andreiu Șaguna, a elevilor seminarului Andreian din Sibiu. Cântările funebrele au fost cântate de un cor compus din mai mulți elevi seminariali.

Din Minthiu ni-se scrie: În 9 Iunie au ars în comuna curat română *Minthiu-român* 5 case și școala, biserica și casa parochială încă s'au sprins, dar prin curajul și destoinicia vrednică de laudă a unor poporeni, nu au fost distruse de tot, deși focul a fost nutrit și prin vânt.

Dintre cei arși afară de unul toți au fost asigurați la >Transilvania<. Liquidatorul dela >Transilvania< a eșit la fața locului în 18 Iunie și a liquidat dauna cauzată în mod satisfăcător pentru toți indivizii. Nu pot îndestul recomanda fiecărui Român banca de asigurare >Transilvania<, fiind bancă solidă și promptă.

Din ce s'a născut focul nu se știe — pentru aceea vin pe această cale a desmînți descrierea greșită ce s'a publicat în nrul din 17 Iunie sub titlul >Foc din negrijă<. Este greșită și neadeverată știrea, pentru-că la casa unde s'a iscat focul nu a fost nimenea acasă fiind toți duși la lucru, prin urmare nu a putut fi aceea cauza focului. *Ioan Bulbuc*, preotul locului.

Parastas. Duminecă, în 11 Iunie a. c. st. v. s'a ținut în Rășinari parastas în memoria răposatei Ana Petru Muciu.

La parastas au servit preoții: E. Cioran, I. Goga, S. Cioran din Rășinari și Ioan Marin (din Riu-Sadului). Parastatul s'a celebrat cu cuvenită pompă funebrală — luând parte la el și rudeniile din străinătate: D-șoara Teodorina Muntean soția dlui inginer Iancu M. Muntean din Ploiești, ea noră a răposatei, cu fiica d-nă Mărioara soția dlui căpitan Dr. Drăgescu din Slatina — România, — precum și un număr public.

După săvîrșirea ceremoniei religioase s'a pus la dispoziție din partea fiului răposatei dlui inginer Iancu Muciu Muntean o masă bogată.

Producție în Orlat. Inteligența română din Orlat invită la producția musicală-declamatrică împreună cu dans, ce se va aranja cu concursul unui grup de pedagogi din seminarul >Andreian< Joi, în 29 Iunie (12 Iulie, a. c. (SS. A. Petru și Pavel), în sala cea mare dela hotelul >Zum alten Hirsch<. Întrare de persoană: loc. I. 1 cor. 60 bani; loc. II. 1 cor. 20 bani; loc. III. 80 bani. Venitul curat e destinat pentru înființarea unei biblioteci populare în Orlat.

Programa: >Seara< de Abt. — a) >Foaie verde de trifoiu<; b) >Fost-ai lele<, de T. Popoviciu. — >Legendă<, de Dulfu, declamațiune. — >Hora Sinaii<, de Ventura. — >Marșul cântăreților<, de Porumbescu. — >Țiganul la mal<, de T. Speranță, declamațiune. — a) >Înzadar alerg pământul<, de G. Dima; b) >Toacă popă<. — >Pentru-ce am rămas flăcău bătrân<, monolog de A. Pop. — >Cisla<, operetă comică cu soli de C. G. Porumbescu. După producțiune dans.

Din Mocod ni-se scriu următoarele: În nr. 24 al >Foi Poporului< a fost publicat un raport despre examenul dela școala grănițerească din comuna Mocod (vicariatul Rodnei), la care școală sânt eu ca prim învățător conducând clasele I și II de doi ani. În acel raport se exprimă raportorul că atât în anul acesta, ca și în alți ani am dovedit un progres de tot slăbuț etc.

Această știre e falsă și în urmă tocmai contrară adevărului și până la

argumentare cu dovezi temeinice date din partea celor chemați spre a-și da părerea asupra acestei cauze delicate rog pe onor. public cetitor să aibă puțină răbdare și a nu da crezământ acestui neadever. Mocod, la 26 Iunie 1900. *Romul Densușanu*, inv. primar.

Întâlnire de împărați. >Daily Telegraph< raportează din iisvor deosebit autentic din Peterburg, că Țarul *Nicolae II.* în timpul cel mai apropiat va face vizită împăratului *Wilhelm II.* și împăratului *Francisc Iosif I.*, pentru a se consulta cu ei asupra procedurii de urmat în chestia chineză.

Grindină. În *Recaș* (comitatul Timiș) a bătut Marți peatră, făcând mari pagube mai ales în vii.

Dr. Ioan Rațiu, presidentul partidului național, a plecat Sâmbătă la scâlzile din *Reichenhall* (Bavaria) împreună cu familia.

Petrecere în Lechința. Duminecă (15 Iulie n.) se va aranja în *Lechința-săsească* petrecere în hotelul opidan. Începutul la 6 ore seara. Prețul de intrare: de o persoană singuratică 1 cor. 60 bani, ear' de persoană în familie 1 cor. 40 bani. Venitul e destinat spre scop cultural.

Foc. În Ciurbrud (comitatul Albei-inferioare) un mare foc a mistuit Joi trei case împreună cu toate clădirile economice din jurul lor. Norocul a fost, că focul s'a eșat la capătul de cătră Băgău al satului și vântul sufla spre câmp, căci altcum s'ar fi primejduit poate întreg satul.

Pentru câțiva cartofi — ucigaș. Veduva lui Ioan Talaș din Karad, o sormană femeie cu patru copilași, săptămâna trecută fiind la sapă la proprietarul Ioan Pokán, în pauza dintr'ameazi a intrat în cucuruziștea vecină a lui Andreiu Bibó să culeagă vr'o câțiva cartofi, pe cari s'î ducă de cină copilașilor. Din întâmplare tocmai atunci trecând Bibó cu trăsura pe acolo, s'a dus la femeie și a tocat-o'n cap cu furca de fer așa că nenorocita a murit momentan. Ucigașul a fost dat pe mâna justiției, ear' cei patru copilași, orfani acum și de mamă, deocamdată au rămas în grija primăriei comunale.

Din public.*)

Pentru membrii „Reuniunii rom. de înmormântare din Sibiu“.

— Avis! —

Membrii >Reuniunii române de înmormântare din Sibiu< sânt rugați a se prezenta după posibilitate în cancelaria casei consistorului archidiececan (strada Măcelarilor nr. 45), de unde pot lua în primire dela cassarul Reuniunii dl *Petru Ciora*, cărticica de membru. Totodată sânt rugați a solvi 60 bani (30 cr.) ajutor pentru erezii răposatei *Maria Popadan n. Mustea*, fostă membră a Reuniunii; mai departe a face cunoscută strada și nrul casei unde locuiesc, și aceasta cu scop, ca încasările viitoare să se facă prin un încasator.

Sibiu, 4 Iulie n. 1900.

Biroul >Reuniunii române de înmormântare din Sibiu<.

Pant. Lucața,
director.

V. Tordășianu,
secretar.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Convocare.

P. T. Membrii despărțământului V. Seliște, precum și toți binevoitorii și spriginitorii >Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român< sânt invitați a participa la adunarea generală a despărțământului, ce se va ține Joi, în 12 Iulie a. c. la 9 ore, în comuna Orlat, pe lângă următorul

Program:

1. Deschiderea adunării generale prin directorul despărțământului.
2. Raportul general al comitetului dimpreună cu propunerile acestuia și proiectul de budget pentru anul viitor.
3. Esmiterea unei comisiuni pentru acuirarea de membri noi și încasarea de taxe.
4. Distribuirea premiilor, destinate pentru cultivătoarele grădinilor de legumi.
5. Predarea cărților procurate pentru biblioteca poporală din comuna Orlat.
6. Disertațiuni.
7. Raportul comisiunii de sub pct. 3.
8. Alegerea a doi reprezentanți ai despărțământului la adunarea generală a Asociațiunii.
9. Eventuale propuneri pentru promovarea intereselor Asociațiunii.
10. Delegarea a doi membri pentru verificarea procesului verbal.

Din ședința comitetului despărțământului V. Seliște, ținută la 8 Iunie 1900.

Const. Hertia,
secretar.

Dr. Calefariu,
dir. desp.

Deslegarea ghiciturii din nr. 22.

(Urmare și fine).

Au mai deslegat-o:

Ioan Nanu (Ampoița), P. Roman (Șansudul-de-câmpie), V. Murgău, inv. Stefan Moga, funcț. (Petroșeni), Elena I. Domnariu (Sibiu), St. Lebeniția (Velcher), Ioan Soitoariu (Seuca), Adam Mica (T. Recaș), Parteniu Popa (Oieșdea), Vich. Goleți (Moșnița), Costa Baloși (Toracul-mic), Iulian Muntean (Oieșdea), Adam Micloșina (Doman), George Mărginean (Cluj), Petru Galan, vigile de pădure (Luncani), Simion Crișan (Teiuș), Alex. Morariu (Beclean), Ioan Roșcorist (Mercina), Mihai Dulhaz (Șiria), Florea Milloi (Caransebeș), Marțian Toderăș (H-Cristior), Reuniunea de ceteră și cântări din Coștei, Rusalin Rus (Anina), Simion Balan (Comloș), Simeon Curuția (Șipet), Ioan Prode (Jina), Sava Blagojev (Șatul-nou), Tănase Beșcheri (Teiuș), Ioan Păcurar, morar (Restoci), Pavel Lazar, inv. (H-Brad), Ioan Becheș (Ațel), Demetriu Muntean (B-Lippa), Ioan Rus a Rusoaiiei (M-Frata), Ioan Câmpian (Șeulia-de-câmpie), Nic. Zomonite, cantor, Petru Stanciu (Zam), Mihaiu Bojin (Bocșa-rom.), Ioan Pinte (Sânmihaiu), Arseniu Frățilă (Tür), Simion Nemeș (Blaj), George Cantor, inv. Cuciułata), Simion Poruțiu, inv. (Turda), Vasile Bogdan (Arpașul-de-jos), Nic. Șerb (M.-Uioara), Pantelie Bugariu (Checia-rom.), T. Muntean (Toracul-mic), Ioan Timiș, inv. (Nețu), Ioan Nica (Petrea-română), Nistor Tripaș, cantor (Gurahonț), Ioan Lupșea (Câlnic), Ioan Hertia și Eugenia Teleguț (Abrud-sat), Vichente Stan (Maciova), George Bona (Câlnic), Vasile Chita, inv. (Virlag), Pavel Boșniag (Salzburg — Austria), Ilie Igna (Ighiel), Filimon Cozma, inv. (Tătărești), Basiliu Murășan, fost gend. (Ohaba), Filimon Bozdog (Urca), Mihaiu Buccin (Gernesig), Nic. Brânduș, inv. (Telina), Vlada Găin, ospătar (Cnez), Nic. Micleuș (Săsciori), Moise Uzum, primar (Țeroza), Adam Bolca (Brad), Mariți Todoran (Cuștelnic), Candid Muș

lea (Braşov), Ioan Muntean (Teiuş), Teodor Muntean (Teiuş), Paraschiva M. Moisin (Sâmbăta-de-jos), Maria Kiss (Odorheiul - sĂcuesc), Pompiliu Crăciuneanu (Radnoth), Petru Once (Vasiova), Const. Jurca (Prezest), Const. Marcesu (Dirste), Trăilă Temelean, Ioan Hanza (Bucerdea-grân.), Serafin Galiciu (Cutina), George Crednic (M.-Radna), Vasile Ploscar (M.-Frata).

Între numeroşii deslegători s'a sorşit frumoasa carte *»RĂsboiul pentru nea-tĂrnare«*, scris pe înţelesul tuturor de poetul George Coşbuc. Norocul a voit ca numărul cu câştig să ese la numele abonentului *Ioan Prode* din *Jina* (lângă Sibiu), căruia 'i-s'a şi trimis cartea câştigată.

POSTA REDACŢIUNII.

Dlui Ioan Miloşiu în Chişoda. »Tribuna« se poate abona de ori-şicând. Costă 1 fl. 20 cr. pe lună. »RĂsboiul pentru nea-tĂrnare« costă 1 coroană + 5 cr. porto postal. Trimite banii la librăria W. Krafft în Sibiu.

Dlui Nic. Dunca, jude. Trimite 45 cr. (90 bani) la librăria W. Krafft în Sibiu şi cere legea comună — în care afli de ce ai lipsă.

»Abonentului din Bucium«. Leac pentru boala aceea nu este — după-căt ştim noi, căci pricina boalei aceleia zace în stomachul stricat.

»Aghiroşanul«. Dacă n'ai curajul să subscrii — nu-ţi perde vremea înzădar, căci corespondenţe nesubscrise nu publicăm.

M. în Feleacul-sĂsesc. Ne pare rău, dar' nu putem publica rapoarte trimise după o lună de zile!

Abonentului nr. 4503. Taxa se plăteşte şi pentru pruncii la şcoala de repetiţie.

La mai mulţi. Rapoartele despre esamene şi altele, ce ni-s'au trimis vor urma pe rând toate; deodată nu avem loc.

P. R. ec. în Şam. Călinarul 'ţi-l-am trimis atunci, acum îl trimitem a doua-oară.

Pentru redacţie şi editură responsabil: **Andrei Balteş.**
Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acţiuni: **Iosif Marschall.**

Kathreiner

• veritabil numai în cunoscutele

Pachete-Kathreiner!

Nici odată însă deschis ori în pachete imitate
cu scopul de ale reduce.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
este cel mai gustos, unic sănetos şi tot odată
cel mai ieftin surogat la cafeaua de boane.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
se bea în sute de mii de familii cu plăcere şi
succes orecând.

Cafeaua de malată Kneipp a lui Kathreiner
suplineşte în modul cel mai bun cafeaua de
boana acolo, unde din consideraţii sanitare
aceasta e oprita de medici.

S. rumănesc IIIb.

[1] 6-10

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc şi spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun şi tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atenţiune în lista preţurilor la greutatea şi măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerţiu, făcute din material slab şi uşor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu preţuri ieftine) casse şi tresort — e panterate din oţel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică şi comune casse după înţelegere cu plătire în rate.

Lista preţurilor gratis şi franco
➤ Instalare de lumină Atycelen. ➤

Gustav Moess, [53] 34—
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcil-mare Nr. 8.

O prăvălie (boltă)

așezată la locul cel mai potrivit în comuna **Brad** (lângă Avrig) se dă în arândă pe lângă condiții favorabile. Doritorii să se adreseze dlui

[36] 1-1 **Ioan Călăraș**,
cârcămar în Brad, u. p. Avrig (Felek).

Un vier

în vîrstă de 9 luni, capabil de vierit, se vinde ieftin. [37] 1-1

Informațiuni mai detaliate dă administrațiunea ziarului.

Legătore de snopi patentă

foarte acomodată, din **cânepă** curată de **Baoska**, dela fabrica lui **Mateiu Bellán** în **Bács-Cséb**, 1000 bucăți 150 cm. lungi fl. 7.80, ear' 1000 bucăți 130 cm. de lungi fl. 7.20, loco stația din Sibiu; sau în pachete cu posta câte 200 bucăți 150 cm. lungi fl. 2.10, ear' 130 cm. lungi fl. 1.90 și **vitriol** (peatră vîntată) calitatea I în butoaie originale și în ulcioare, ajustate scuite de porto, de vînzare la **unica reprezentanță** pentru Ardeal:

[29] 3-5

Hala de vînzare a administrațiunii cercuale
a Asociațiunii de agricultură transilv. săsescă în Sibiu.

Fluidul regenerător pentru cai al lui Kwizda.

[31] 2-15

Prețul cor. 2.80. — Ces. și reg. priv. apă de spălat pentru cai.

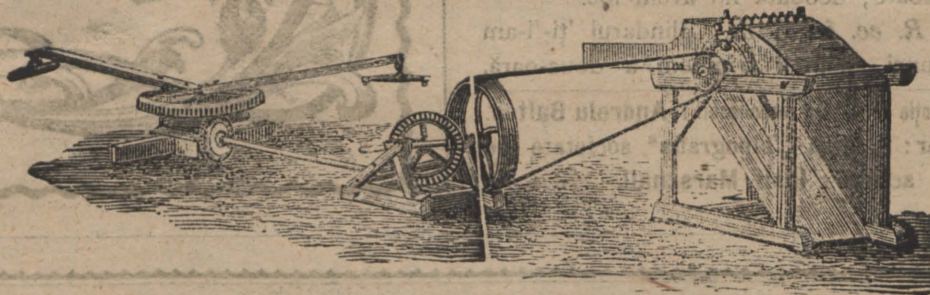
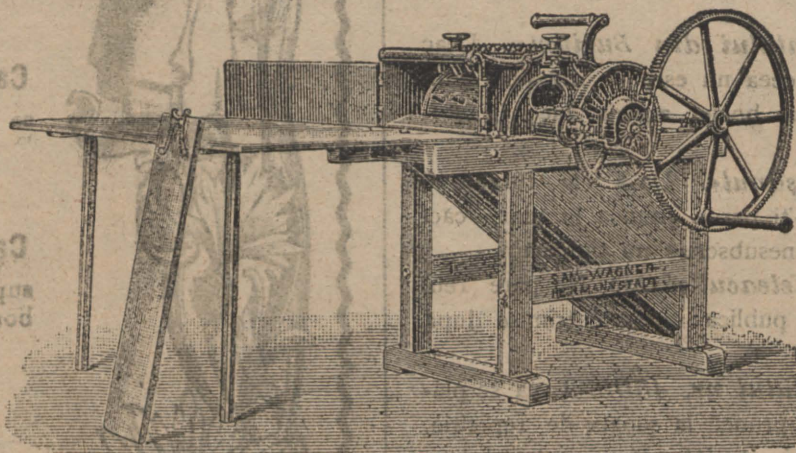

De 40 ani deja în folosință în *grajdurile Curții*, în *grajdurile mai mari militare și civile*, pentru *întărire*, pentru *potențarea forșelor înainte și după strapote mari*, la *scrintituri*, la *înțepirea vinelor etc.*, dă cailor forță de a suporta cel mai greu training — Veritabil numai cu marca de mai sus, se capătă în toate farmaciile și drogueriile din Austro-Ungaria.

Deposit principal la
Ioan Francisc Kwizda,
ces. și reg. austr.-ung., reg. rom. și print. bulg.
furnisor de curte.
Farmacist în Korneuburg lângă Viena.

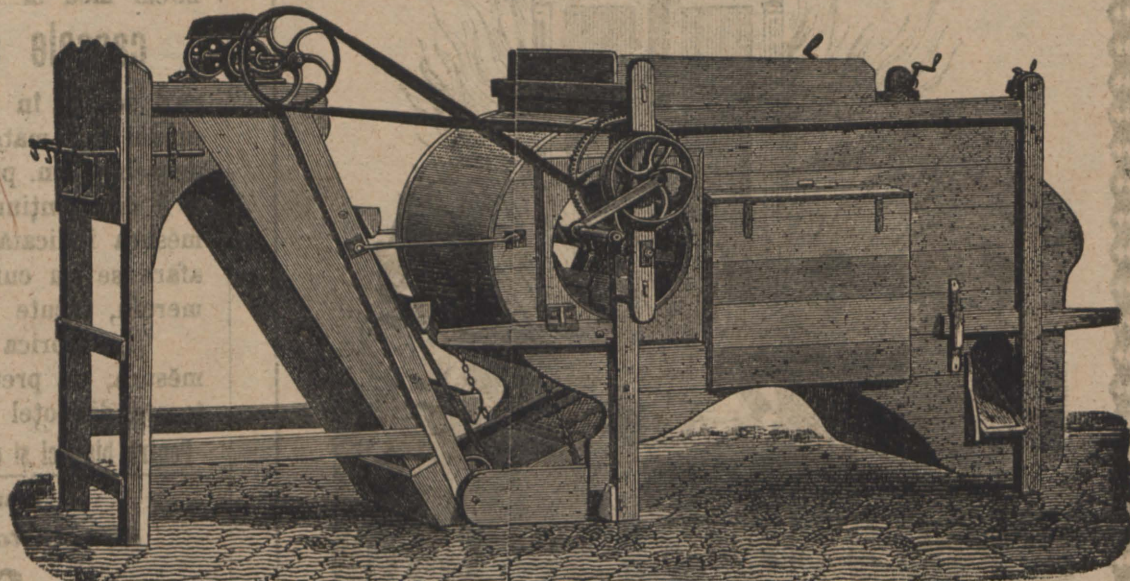
Mașine de îmblătit

de toate soiurile, minate cu mîna, cu scripet și cu vapor.

Mori de vînturat (ciur),

cum și tot felul de mașine și instrumente agricole în mare asortiment cu cele mai ieftine prețuri și sub favorabile condițiuni de plătire, pe garanță, ofere

Prima turnătorie de fer, fabrică de mașini agricole și stabiliment pentru clădiri de morărit

SAMUIL WAGNER,
Sibiu.

[30] 3-8

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vînzare:

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering
traducere

de
Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— **fiecare Român**,

— **luptător pentru**

— **dreptul național.**